

Croatian
Perfect Strength By Perfect Weakness
61-1119

SAVRŠENA SNAGA PO SAVRŠENOJ SLABOSTI

Jeffersonville, Indiana, SAD
19. studenoga 1961.

www.messagehub.info

William Marrion Branham
„... u dane glasa...” Otk. 10, 7

Uvod

Kroz izuzetnu službu Williama Branham a Duh Sveti je ispunioproroštva Biblije iz Malahije 4,5-6, Luke 17,30 i Otkrivenja 10,7 i mnoga druga.Ta je služba, koja se proširila diljem svijeta, nastavak Božjeg djelovanja poNjegovom Duhu u ovim posljednjim vremenima. Sveto Pismo govori o potrebidolaska ovakve službe kako bi pripremila ljude za drugi Kristov dolazak.

Naša je molitva da se pisana Riječ Božja upiše u vaša srca dok u molitvi budete čitali ovu poruku.

Iako je uloženo mnogo truda da bi se osigurao neskraćeni transkript i točan prijevod, najbolju predodžbu propovijedi Williama Branham a daju audio zapisi na engleskom jeziku.

Na web stranici www.messagehub.info možete pronaći i besplatno preuzeti te isprintati preko 1.100 propovijedi Williama Branham a na mnogim jezicima u audio i tekstualnom obliku.

Ova se propovijed smije kopirati i dijeliti pod uvjetom da se neizmijenjena kopira u cijelosti, te da se dijeli isključivo besplatno. Za više informacija o izuzetnoj službi Williama Branham a, kao i za besplatne knjige, CD-e, DVD-e i propovijedi i/ili kontakt s vjernicima u Hrvatskoj posjetite internetsku stranicu www.biblijski-krscani.com ili nas kontaktirajte na telefon +385 (0)91 522-9900 ili e-mail biblijski.krscani@gmail.com.

SAVRŠENA SNAGA PO SAVRŠENOJ SLABOSTI

1 Dobro jutro, prijatelji. I lijepo je ponovno biti vani ovog jutra, ovog kišnog, snježnog, zbunjenog jutra. Znam da su mnogi od vas vozili dugo vremena dolazeći iz daleka. I imamo neke - ove dragocjene prijatelje koji dolaze iz Chicaga, i Alabame, i Georgie, i Tennesseeja, i Illinoisa, i svuda uokolo ovih dana, stoga smo - vjerujemo da će vam Bog dati Svoju sigurnost dok putujete. I naša je molitva da vas zaštiti po cestama na ovim opasnim cestama jer tijekom zime postanu skliske. I ovo je loša zemlja tijekom zime. Ona je najljepša zemlja koja postoji u proljeće ili u jesen, ali zimi i ljeti je vrlo loša.

2 Dakle, pretpostavljam da još ne snimaju ondje unutra. I samo želim nešto izjaviti vezano uz prošlu nedjelju, u poruci. Razlog zašto sam zadržao kasetu i što im nisam dopustio da prodaju kasetu, izvade je, pa, bilo je to jer sam je najprije morao pregledati. Jer bih tako mnogo puta rekao stvari ovdje u crkvi koje ne bih tako iznio pred ostatak javnosti jer to ponekad budu kamenja spoticaja. I to čak ponekad potakne pitanja među našim ljudima ovdje u Satoru. I to je...

3 Ne kažem to (te stvari) da bih bio ravnodušan, već ponekad pod pomazanjem znate stvari koje ne biste - koje se ne biste usudili reći ljudima. Onda ponekad pod pomazanjem stvari izmaknu (Razumijete li?) i ne primijetite to. I jedna od tih stvari za koju mislim da je bila rečena (onu posljednju nedjelju), koja bi mogla nekoga - kada sam spomenuo da nikada nisam vjerovao u pozive na oltar. Razumijete li?

Želim to reći i razjasniti da biste razumjeli. U cijeloj se Bibliji nikada nije pozvalo na oltar. U Pismu ne postoji takva stvar. Nigdje kroz doba se nije pozvalo do metodističkog doba prije otprilike dvjesto godina. Razumijete li?

Pozivi na oltar su kada ljudi dođu i pokušaju uvjeriti i povući ljude: „Hajde, Ivane. Znaš, oni... Majka ti je umrla moleći se za tebe. Hajde, Ivane.” To nije uvjerenje, prijatelji. Ne. Takva - takva vrsta, ja - vrlo rijetko ikada čujete nekoga tko daleko dogura. A u tome dobijete sve. Iz tog je razloga crkva u zbrci u kakvoj je danas, zbog takvih stvari.

4 Uvjerenje, brate, ne moraš reći ništa, Bog je tamo i već je završio djelo. „Dok je Petar govorio te riječi, spustio se Duh Sveti na one koji su slušali Riječ.” Vidite li, vidite, vidite? Nema poziva na oltar (Razumijete li?), nema takve stvari.

Dakle, oltar je mjesto molitve gdje... Svaka osoba koja dolazi u crkvu najprije bi trebala ući, kleknuti kod oltara, tiho se moliti Bogu i prinijeti svoju zamolbu molitve i - i za njene voljene i zahvaljivati Bogu za ono što

je za nju učinjeno, a potom se vratiti na svoje mjesto.

I onda je crkva mjesto gdje Riječ Božja... I sud započinje od doma Božjega gdje sud Riječi izlazi. Onda... Ali danas smo mi - mi to toliko izmijenili naopako.

5 Dakle, nemam ništa protiv nikoga tko poziva na oltar. Razumijete li? To je... I ja sam to mnogo puta učinio i vjerojatno ću još više puta učiniti ako nastavim. Ali samo za mene... Vidite, vi - vi - vi previše skupljate. I nema ništa protiv toga, u tome nema ničeg lošeg. To je u redu. Razumijete li?

Jer slušajte, Isus je rekao: "Nitko ne može doći k Meni, osim ako ga je najprije privukao Moj Otac. I svi koje Mi je dao Otac doći će k Meni." Tako je. Stoga dakle (Razumijete li?) oni su... To sasvim uklanja vaše pozive na oltar. Razumijete li? Razumijete li to? „Svi koje Mi je Otac...” Vi...

Naša - naša je odgovornost propovijedati Riječ. Biblija kaže: „Svi koji su povjerovali krstili su se. Pokajte se i krstite u Ime Isusa Krista za otpuštanje, oprostjenje grijeha.” Što? Krstite se u Ime Isusa Krista za oprostjenje grijeha (Razumijete li?) i potom ćete primiti dar Duha Svetoga.

6 Ali kada uvjeravate i povlačite i strašite ljude i nagovarate ljude... Ljudi moraju doći sa zdravim razumom, ozbiljnošću, uvjerenjem te primiti Krista. Onda prva stvar koju čine čim prime Krista dok sjede na svojim mjestima, sljedeća je stvar biti kršten u Ime Isusa Krista za oprostjenje onih grijeha za koje su ovjereni da su krivi. Na taj su način njima oprošteni njihovi grijesi. Razumijete li? Jer su se pokajali, krstili kao spomen ljudima da: „Primio sam Krista kao svog osobnog Spasitelja,” onda ste kandidat za Duha Svetog.

Ali dakle, mnogi ljudi nastave dalje uvjeravajući i pozivajući na oltar i tako dalje na taj način, što je u redu. Podržat ću to, to je sasvim u redu što se mene tiče, tko god to želi učiniti. Ali za mene to nije po Pismu (Razumijete li?) i stoga ja - ja jednostavno volim ostati s Pismom.

7 I stoga je razlog iz kojeg sam zadržao tu kasetu bio da kada biste to pustili, mi bismo imali petsto pisama tjedno na koje bismo trebali odgovoriti. Svaki... Samo stanite na nečiju tradiciju koju netko ima i to je sve što morate učiniti, onda sve moramo ponovno proći.

I mislim da mnogo puta tako previše kritiziram različite stvari. I ne želim biti takav, ali vas ponekad službe tako povuku (Razumijete li?), one - one učine da vi tome naginjete. I tako, siguran sam da ljudi to razumiju.

8 Dakle, vrlo smo zahvalni što još uvijek imamo dobrog nebeskog Oca koji - koji nadgleda naše greške i ne ubraja nam ih.

159 Dakle, vi katolici ovdje, to je oprostjenje grijeha. Kažete da Crkva ima moć da otpusti grijeha, kako je crkva opraštala grijeha? Bog... Isus jest rekao crkvi: „Kojima oprostite grijeha, opraštaju im se. Kojima zadržite, zadržani su im.” Kako su otpuštali prve, grijeha u ranoj crkvi? Pozvali su ih na pokajanje i krstili ih u Ime Isusa Krista za oprostjenje njihovih grijeha, ne u ispovjedaonici, ne, nikako. Već su se pokajali pred Bogom u svojim srcima kada su tamo stajali i vjerovali su. „I svi koji su se krst - koji su povjerovali krstili su se u Ime Isusa Krista i bili su ispunjeni Duhom Svetim.” Amen. Ljubite li Ga? Ustanimo sada.

160 Dakle, mnogo će željeti čekati službu krštenja. Svi ostali koji žele doći, svi ostali koji su povjerovali, dođite sa svake strane: muškarci na lijevo, na desno žene. Vjerujte u Gospoda Isusa svim svojim srcem, svim što je u vama.

Pognimo zajedno sada glave dok ponavljamo ovaj obrazac molitve zajedno budući da osjećam da sam vrlo neobično vođen da ovo učinim upravo sada. S pognutim glavama vi se molite sa mnom. [Brat Branham i zajednica se jednoglasno mole. - urednik]:

Oče Naš, koji jesi na nebesima, sveti se ime Tvoje.

Neka dođe kraljevstvo Tvoje. Neka bude volja Tvoja, kako na nebu tako i na zemlji.

Kruh naš svagdanji daj nam danas.

I oprosti nam duge naše kao što i mi opraštamo dužnicima svojim.

I ne uvedi nas u napast, nego nas izbavi od zla:

jer Tvoje je kraljevstvo, i sila, i slava zauvijek! Amen.

161 Držimo sada svoje glave pognute. Pitat ću brata Nevilla da dođe i izgovori blagoslov, kaže što je na njegovom srcu i potom najavi o službi krštenja koja se sada priprema.

Neka vas Bog blagoslovi moja je molitva. Ja ću se moliti za vas, vi se molite za mene. Zaista trebam vaše molitve.

učiniti, neće to učiniti dokle god se - se vi ne uhvatite u koštac s Njegovom Riječi. Morate doći... Moramo doći do toga prije nego bilo što drugo može biti učinjeno. Vi to znate, svatko od vas je svjestan toga. Koliko vas to vjeruje, podignite svoje ruke. Sigurno, vjerujete to, učinimo sada nešto po tom pitanju.

156 Bože, budi nam milostiv. Kako Ga trebamo. Evo nas ovdje, svi mi zajedno sada. Zapamtite. Dakle, na sudu, ako ja... Morat ću stajati (a to bi moglo biti prije večeri) i suočiti se sa svakom riječi koju sam rekao (Razumijete li?), morat ću se suočiti s tim. Dakle, zapamtite da ta nepravda nije na mojim rukama, nije na mojoj savjesti, nije na mojoj duši, nije na Bogu.

Ako vi ne... Ako ste vi u tim uvjetima i još uvijek se ne osjećate osuđeno (O.), što - što - što ćete učiniti? Onda znate da Bog ne radi s vama, znate da ste prekoračili to. Razumijete li? Prekoračili ste to. Možete biti vrlo religiozni, možete pripadati crkvi i tako dalje, ali ste prekoračili to. Riječ Božja ide dolje i izvede osobu vani. To je ono što ih vrati. Razumijete li? Stoga, to je Riječ. Pitam bilo kojeg propovjednika, bilo koju osobu bilo gdje da To porekne suprotno Riječi Božjoj. Tako je. To nije tako. Razumijete li?

157 Stoga, budimo pravi kršćani. Čak i mi koji pokušavamo, oni koji pokušavaju, mi trebamo biti pokošeni i prekipjeti. Sigurno. Svi mi to trebamo.

Bože, imaj milosti za mene. Bože, uzmi me i oblikuj. Moja je namjera nakon ovog tjedna ići pred Bogom, saznati što učiniti dalje. Bože, uzmi me. Što... Sve - sve je vezano uz mene (a ima mnogo toga) što nije dobro, Bože, odsjeci to, moja je molitva ovog jutra. Obreži moje srce, uši, moje biće. Učini me, Gospode, učini me nečim što - što god On želi da ja budem. To je moja molitva.

„Štoga da trebam biti, odsjeci, odsjeci me, Gospode. Pokaži mi u Riječi, reci mi, učinit ću to. Neka to Gospod kaže, a ja ću... Ja sam upravo ovdje spreman da se uhvatim s tim u koštac. Štoga Riječ Božja kaže, to je ono što želim biti. Želim biti kršćanin u Božjoj Riječi: „Neka je riječ svakog čovjeka laž, a Božja istina.“ Ne bi li to bio trend vremena, ne bi li to bilo to? Vjerujete li na taj način?

158 Tražiš li mjesto za krštenje, sine? Da, ovdje natrag, brate, u kutu. U redu, baš ovuda.

Mnogi bi od vas trebali dolaziti, muškarci i žene koji su vjernici, koji su - ispovijedaju svoje grijehe, da se krste u Ime Isusa Krista (Ovuda, brate.) - u Ime Isusa Krista za oprostjenje svojih grijeha i bit će ispunjeni Duhom Svetim.“

Čitao sam ovdje u 4. poglavlju Knjige Rimljana gdje je Pavao pisao božanski komentar Abrahamovog života. Dakle, znamo da je Abraham mnogo puta postao smeten poput nas. Ali kada je njegov komentar bio napisan, nije se spomenula niti jedna od njegovih smetenosti (Razumijete li?), nikada ih uopće nije spomenuo, rečeno je:

„Abraham se nije dvoumio u vjeri pred Božjim obećanjem, nego se ojačao dajući slavu Bogu.“

Vidite, a to je onako kako se nadam da će se moj komentar zapisati ondje unutra, ne pogreške i sve, već samo ono što pokušam učiniti, namjera moga srca da činim za Božje ljude.

9 A sada, ovog smo jutra došli da pokušamo ovdje donijeti malu poruku koju je Gospod možda stavio na nas da damo ljudima. I nadam se da će vam koristiti i da će meni koristiti jer smo zajedno i živimo u strahovitom vremenu i posljednjim danima. Stoga upravo prije nego se pomolimo želio bih pročitati nekoliko mjesta u Riječi: jedno prije molitve i jedno nakon molitve.

I prvo, da otvorimo našu službu ili ovaj dio nje, želio bih čitati iz Knjige Hebrejima, 11. poglavlja Knjige Hebrejima i 30 - 32. stih, počevši, govoreći o vjeri.

I što još da kažem? Ponestat će mi vremena počnem li govoriti o Gideonu, Baraku, Samsonu i Jiftahu, pa o Davidu, Samuelu i prorocima,

koji su po vjeri pokorili kraljevstva, odjelotvorili pravednost, zadobili obećanja, zatvorili usta lavovima,

pogasili žestinu ognja, umaknuli oštrici mača, snagu povratili iz slabosti, ojačali u boju, otjerali tuđinca - vojske tuđinaca.

Žene su ponovno primile svoje oživljene mrtve. Jedni, mučeni, nisu prihvatili oslobođenje, kako bi postigli što bolje uskrsnuće,

drugi pak su iskusili okrutna izrugivanja i bičevanje, pa i okove i tamnicu. Kamenovani su, piljeni na dvoje, iskušavani, ubijani oštricom mača, potucali se u ovčjim runima, u kozjim kožama, oskudijevali su i bili zlostavljani;

Pogledajte ovaj umetak.

Svijet ih nije bio dostojan - po pustinjama su lutali, po gorama, špiljama i pukotinama zemaljskim.

I svi su oni po vjeri primili svjedočanstvo, ali nisu zadobili obećanje;

jer je Bog za nas predvidio nešto bolje: da oni bez nas ne dođu do savršenstva.

10 Kada čitam te priče o tim hrabrim vojnicima, pitam se gdje će biti

naše malo svjedočanstvo s tim ljudima onoga dana.

Upravo prije molitve, bi li netko želio da ga se sjeti za Boga? Samo podignite ruku i neka bi On vidio i čuo i podario vam što god trebate sada dok poginjemo svoje glave.

11 Naš milostivi, ljubazni Oče, ponizno pristupamo Tvom prijestolju ovog jutra u Ime Isusa Tvoga Sina da bismo prinijeli molitvu za sebe i za druge. Da bi nam Ti najprije, Gospode, oprostio sve naše grijehu i našu nepravdu. I onda bismo molili za druge, Gospode, da bi i njima oprostio i da bi Tvoja Crkva bila dovedena bliže Tebi. Jer uistinu, Gospode, u svojim srcima vjerujemo da si spreman učiniti djelo sa Svojom Crkvom, spreman si Ju uzeti sa svijeta i da bude prenesena u kraljevstvo Božje.

Ali, Gospode, pomogni nam da se pripremimo za taj čas. Neka bi, Gospode, ovo jutro bilo vrijeme kada svatko od nas odloži svaki teret i grijeh, koji tako lako prijanja, da bismo mogli postojano hitati u trku što je pred nama.

12 I molim Te danas, nebeski Oče, da iscijeliš bolesne i one u potrebi. Mnogi pate po čitavoj naciji i bolesti i virusi kako ih doktori smjeste. I molim Te da Tvoja snaga iscjeljenja, Gospode, bude tim ljudima.

Zatim da dođeš u našu malu zajednicu ovdje ovog jutra, mnogi su vozili stotine milja krenuvši kasno sinoć i po noći i ustali ujutro, danas, i marljivo su vozili da bi stigli u Šator. A na cesti sniježi. Bože, molimo Te da ih posebno blagosloviš. Mnogi su, bez sumnje, morali dati veliki dio svoje hrane u nadolazećem tjednu, ili što god ili stvari na koje bi inače mogli potrošiti svoj novac, za benzin i stvari da bi došli.

Bože, onaj koji Tebi dolazi ispražnjen otići će napunjen. Ti si to obećao. I molim Te da njihova srca i košare njihovih duša toliko ispuniš dobrim stvarima Božjim da otiđu jednostavno prepuni radosti neizrecive i proslavljene. Neka bi se čaše tih dragocjenih ljudi jednostavno prelijevale od duhovnih i dobrih stvari od Boga.

13 Blagoslovi svaku ruku, Ti znaš potrebu koja je bila iza te ruke, Gospode. Molim Te da ih posebno blagosloviš. Vidjeli smo Te kako si u ovom proteklom tjednu tako čudotvorno odgovorio na molitvu za nekoliko trenutaka, vremena hitnoće i bolesti i nevolja. Ti si Bože sveprisutan, stojiš pokraj Svojih slugu. Molim Te, Bože, da staneš pokraj ovih ovog jutra. Podaj im njihovu želju njihovog srca, Gospode. Ne vjerujem da je bila za bilo koju sebičnu stvar, iz bilo - bilo kojeg lošeg motiva. Molim Te da ih blagosloviš.

A sada, Oče, sjeti se mene danas i neka bih se mogao toliko skloniti s puta... Svatko od nas, od pastora dolje do djece, neka bi se mogli maknuti sa strane na Božji oltar i otvoriti svoja srca i slušati Duha Svetog dok nam

153 [Brat Branham počinje pjevati „Moja vjera gleda gore prema Tebi“. - urednik] Ovi koji su povjerovali, ispraznili ste se pred Bogom i odlučni ste da vas ništa više neće spriječiti, nikada nećete ispovijedati nikoju sposobnost i želite da to bude čisto, jasno, istinito s Bogom, bazen ima vode unutra, spremamo se za krštenje. Neka žene odu s moje desne strane, a muškarci s lijeve. Služba krštenja će biti samo za trenutak. Oni koji su ispražnjeni, vi ste spremni ne vjerovati onome što propovjednici kažu, što crkvenjaci kažu, što denominacije kažu, već ćete krenuti Gospodnjim putem, vjerovat ćete TAKO KAŽE GOSPOD, dođite sada.

Dok hodam mračnim labirintom života,

I... (To bi bilo: žene ovdje, muškarci ovdje. To je vaš poziv na oltar: "Svi koji su povjerovali su došli i bili kršteni.") ... moj Vodič,

Naredi da se tama pretvori u dan,

Makni suze žalosti,

I nikada mi ne dopusti da odlutam,

Od Tebe.

154 Koliko žena ovdje ovog jutra... Ovo govorim u Ime Gospoda Isusa. Koliko vas se srami te kratke kose koju imate, želite da joj Bog po Svojoj milosti dopusti da za vas izraste? Neka vas Bog blagoslovi.

Koliko muškaraca se srami da ste svojoj ženi dopustili da puši cigarete i nosi hlače koje zapravo pripadaju vama?

A Biblija kaže: „To je odvratnost pred Bogom.“ Zna li da se Bog ne može promijeniti? On se ne može promijeniti. Ima jednu prirodu, a to je svetost. On se ne može promijeniti. Ako vi ne postanete poput Njega, nećete Ga vidjeti: „Bez posvećenja nitko neće vidjeti Boga.“ A ako je nošenje hlače - ako to Bogu uzrokuje mučninu i tjera Ga na povraćanje, osjeća mučninu, a odvratnost je prljavština, kako ćete ikada ako imate takvog duha u sebi ikada dospjeti na nebo? Kako ćete dospjeti na nebo s kratkom kosom kada je Bog rekao da je sramota za ženu šišati svoju kosu? Ona poriče same principe toga da je supruga. Bog se ne mijenja. To je Njegova riječ, prijatelju, bolje ti je da slušaš.

A vi muškarci koji dopuštate ženi da to čini, zar Vas nije sram? Zar vas nije sram?

155 Nemojte biti poput prve dame zemlje. Budite poput Boga. Razumijete li? Iz sebe ispraznite ovaj moderni svjetovni trend da bi se Krist mogao uliti u vas i da biste zaista mogli biti ispunjeni Duhom Svetim.

On to ne može učiniti, ne može to učiniti, to se - to se protivi Njegovim principima, morao bi djelovati suprotno Svojoj Riječi, a to neće

Isusa Krista. Amen.

151 [Jedan brat daje proroštvo. - urednik] Dok se odlučujete... Odlučujemo... „Zašto hramate između dva stajališta?“ Čuli ste što je rekao. Ako je Bog Bog, služite Njemu; ako je svijet bog, jednostavno nastavite. Razumijete li? Ako je denominacijski način u pravu, nastavite s njim, ali ako je Biblija u pravu, onda joj dođite. Danas izaberite kome ćete služiti.

152 Otpjevajmo samo sada jedan hvalospjev u Duhu. Biblija kaže: „Otpjevali su hvalospjev i izišli.“ Otpjevajmo ovu poznatu staru pjesmu: „Ja Ga ljubim,“ s glavama i srcima pognutim Njemu.

Ja Ga ljubim (Dakle, odlučite što ćete učiniti.), ja Ga ljubim

Jer je On mene prvi ljubio,

I kupio moje spasenje

Na Golgoti.

[Brat Branham počinje pjevušiti „Ja Ga ljubim“. - urednik] Možete li donijeti svoju odluku za Krista? Ne odluku, točno, samo se ispraznite: „Gospode, ja ne valjam. Ništa u meni nije dobro. Dopusti mi da zaboravim sve što sam ikada znao. Dođi sada, Gospode Isuse, ne dopusti da mi ovo pređe preko glave. Dopusti mi da To prihvatim i da budem ispunjen Tvojim Duhom, Gospode. Od ovog dana nadalje, dopusti mi da budem potpuno Tvoj.“ Sada se samo molite, samo jedna mala molitva Bogu. Jednostavna, ova molitva, djeco, sve...

Ti Janje Golgote,

Božanski Spasitelj, (Samo se pokajte u svom srcu.)

... čuj me dok se molim,

Uzmi sve moje grijehe,

O, neka od ovog dana

budem potpuno Tvoj.

Dok hodam mračnim labirintom života,

I tuga se oko mene širi,

Ti budi moj vodič,

Naredi da se tama pretvori u dan,

Makni žalost, strahove,

I nikada mi ne dopusti da odlutam,

Od Tebe.

govori. Okreni naše posude Tvoga blago - da prime Tvoj blagoslov tako da je prava strana okrenuta prema gore. Zatim izlij silu Ulja za pomazanje u njih. I daj nam, Gospode, snagu koja nam je potrebna za dane ispred nas. Podaj taj blagoslov. Molimo to u Isusovo Ime. Amen.

14 [Brat Branham odgovara nekome tko je razgovarao s njim o telefonskom pozivu. - urednik] Ne znam. Samo nabavi njegov broj telefona i reci mu da ću ga nazvati natrag nakon službe. Ne znam.

Molite se za mene. Brat Jack Moore je na telefonu i još uvijek me nagovara da ovaj tjedan odem ondje. Razumijete li? Jednostavno se baš ne osjećam spremnim za to (Razumijete li?) i stoga ne znam što učiniti. Volim brata Jacka. I ta velika nadolazeća konvencija ondje dolje i on je odbio ljude popu Booth-Clibborna i njih koji dolaze. Tako da još uvijek nudi, objavljuje svoj oglas i sve tako, drži da ja dođem. Stoga se zaista želim osjećati potaknutim da odem. Razumijete li? I ja...

15 A sada dok se ponovno okrećemo 2 Korinćanima i započet ćemo s 12. stihom 2 Korinćanima te pročitati jedan stih Pisma kao tekst ako je to Božja volja. 1 Korinćanima... To jest 2 Korinćanima, 12. poglavlje i 9. stih. Želim pročitati prvi izraz... Ili drugi izraz 9. stiha, dio njega.

A On mi reče: „Dosta ti je milost Moja; jer se snaga Moja u slabosti usavršuje.“

Dopustite mi da to ponovno pročitam da budete sigurni da ste dobili tekst. Razumijete li?

A On mi reče (ovo Bog govori Pavlu): „Dosta ti je milost Moja; jer se snaga Moja u slabosti usavršuje.“

16 Stoga ako bih to nazvao tekstom, želio bih upotrijebiti ovo o snazi: „Savršena snaga po savršenoj slabosti.“ Ako imamo slabost, imamo snagu. Ovo je neobičan tekst na - u pentekostalnoj zajednici za govoriti - uzeti tekst o slabosti jer mi uvijek svjedočimo da smo tako jaki.

I rekao sam prije da se tijekom tjedna samo pokušavam moliti i saznati što bi bilo dobro da iznesem pred zajednicu. Da je to samo da dođem ovdje da me se sluša, mnogo bih radije želio čuti bilo koga drugoga da ovdje stoji ovog jutra.

17 Iskreno, do prije nekoliko dana sam bio dolje u Kentuckyju ondje s ljudima brata Gaberharta. Kada sam otišao od njih, tog dragocjenog brata i žene i obitelji i njih, došla mi je ova misao.

Ušao sam u kuću malo prije toga. Stajao sam vani i gospođa je rekla: „Željela bih razgovarati s tim propovjednikom.“ I otišao sam u njihov mali dom. I tamo je bio... Ona je rekla: „Ti si brat Branham?“

I ja sam rekao: „Da, gospođo.“

Ona je rekla: „Toliko se sramim izgleda svoje kuće,” i rekla je: „da bih te pozvala unutra.” Počela je plakati. Rekla je: „Ali imam takvu potrebu i imam puno pouzdanja u tebe.”

I saznao sam da je to mjesto gdje je naša mala sestra Cox kod koje smo bili ondje dolje - dolje, mala baka s magnetofonom koja je išla po susjedstvu puštajući kasete. To je to. To je dobra zamisao. Razumijete li?

18 Pogledao sam uokolo u tom domu, mali skroman dom, nešto poput onoga u kojem sam ja odrastao, ali je zid bio pun Kristovih slika. Na stolu se nalazila Biblija. Rekao sam: „Nikada u svom životu nisam imao veću čast, ovo je dom u kakav volim ući.” Ona je pitala molbu za nekoga. Pet sati nakon trenutka kada smo se zajedno molili, ta mala baka i ja smo se zajedno molili, Bog je odgovorio.

Stoga smo se ponovno molili i majka Cox i ja i oni koji su bili oko stola tog jutra, pognuli smo se i pitali Boga da nam da priliku da učinimo nešto kroz trud koji je ona bila uložila. I kroz zamolbu Bog je otvorio put. Razumijete li? On je Bog.

19 Mi pokušavamo svoje slabosti učiniti izlikama. Želimo reći kako smo veliki, kako smo silni. Mislim da je to jedna od stvari za koju mi je ja - Bog dao tekst, da to izbacimo iz svog uma. Razumijete li?

Postoje male stvari koje činimo. I zato dolazimo u crkvu, da nađemo gdje su nam mane i stvari kojima bi se mogli poboljšati. Ako u crkvu dolazimo iz bilo kojeg drugog - drugog cilja osim ovog, bojim se da nećemo mnogo toga izvući iz dolaska u crkvu. Moramo doći da bi pronašli svoje slabosti, da bi pronašli svoja loša mjesta i svoje - kako - da bi vidjeli koliko smo maleni i da svoje povjerenje položimo u Nekoga tko je jak. Ali kada imamo slabosti...

20 Mnogi od nas vole svjedočiti ili vole misliti da smo nedostatni i, stoga, to učinimo izlikom: „Nemam obrazovanje, nemam sposobnost, ne mogu učiniti ovo.” I ako tako nastaviš i činiš to na taj način, nastaviš tako postupati, onda ne možeš mnogo vrijediti. Ali sama stvar koju mi učinimo našom izlikom pomoću naše slabosti, Bog koristi tu istu stvar da se njome lati posla. Razumijete li? On čeka da mi dođemo u to stanje da bi nas mogao upotrijebiti. Mi - mi uzmemo izlike i kažemo: „Pa, ja - ja - ja - ja to ne mogu učiniti, nedostatan sam. Ne mogu to učiniti.” A Bog uzme baš tu stvar da s njom obavi posao. To je istina.

Iz tog nas razloga On - On izabere, jer smo u tom stanju. Dakle, to zvuči neobično, ali ćemo za samo nekoliko trenutaka doći do razloga za to ako to bude Božja volja.

Nalazimo da, upravo kako smo pročitali, te slabosti i odbacivanja... I nalazimo da su ti ljudi koji su najslabiji i odbačeni od vanjskog svijeta Božji

Cijelo si nas vrijeme upozoravao da će biti samo vrlo, vrlo malo njih koji će biti spremni kada dođe to vrijeme. Tada će biti veliko uskrsnuće i svi otkupljeni koji su bili otkupljeni kroz doba će ustati. Ali u ovom posljednjem danu, baš na kraju vremena, ondje će Crkva sigurno biti u manjini.

Stoga vidimo to, Oče, vidimo Poruku dana. Vidimo njeno odbacivanje, vidimo odvajanje, vidimo sve te stvari.

Nalazimo da Tvoji ljudi priznaju da nisu - da nisu ništa. Oni samo žele biti ispunjeni Tobom, Gospode. Dakle, molim Te da njima protreseš svijet, samo nekoliko dana prije dolaska Gospodnjeg.

148 Dakle, u našoj sredini ima bolesti, ima ljudi kojima je potrebno fizičko iscjeljenje. Nećemo ih izostaviti, Gospode, jer je rečeno: „Ne zaboravi dobročinstva Njegova: On ti otpušta sve grijehe tvoje, On iscjeljuje sve bolesti naše.” Molimo da Njegova velika sila iscjeljenja bude na svakome tko je ovdje. Ako možeš spasiti dušu ondje vani bez da se pomakneš, samo da je njegovo srce okrenuto prema Tebi, koliko više možeš iscijeliti tijelo.

Evo ovdje su rupčići. Blagoslivljam ih u Ime Gospoda Isusa kao što je to činio veliki apostol Pavao. Neka bi svatko tko nosi ove rupčice bio iscijeljen. Neka bi razdvojena domaćinstva bila ponovno utvrđena. Neka bi mala djeca bez oca, bez majke, a oni rastavljeni, neka bi se taj dom ponovno ujedinio. Ispuni to, Gospode. Iscijeli sve bolesne i one koji su u nevolji sada, pribavi Sebi slavu.

149 I, Gospode, mi koji pokušavamo držati svoje posude okrenute prema gore, svoje oči prema gore, svoja srca gore prema Tebi, poričući da smo čak povezani s ovim svijetom. Biblija je rekla da je Abraham otišao iz svoga doma, otišao iz svoga grada, da bi prebivao u zemlji obećanja ispovijedajući da nije od ovoga svijeta, već da je pridošlica i stranac. Abraham i Izak i Jakov, svi koji imaju ovo svjedočanstvo da nisu od ovoga svijeta, jednostavno izjavljuju da postoji Grad čiji je tvorac i graditelj Bog i da oni idu tim putem.

150 Neka bi srca bila izmijenjena upravo sada dok se molim, Oče, i neka bi se stavovi maknuli. A kada dođu službe krštenja, neka bi bilo takvo kretanje među ljudima, neka bi bilo ljudi koji nikada do sad nisu razmišljali o tome, neka bi bilo otkriveno. I rekao si da svi koje si pozvao, da ćeš ih poslati.

Sada Ti sve to predajem, Gospode, s ovom malom isjeckanom porukom od jadne posude u kojoj nema ničega, Gospode. Molim Te da samo uzmeš te riječi i da ih otopiš u srca ljudi i neka se oni nikada ne bi mogli maknuti od toga. Ispuni to, Gospode. Predajem Ti sada to u Ime

kraju, ili ćemo vidjeti da se nešto moćno podiže odmah ili ćemo vidjeti dolazak Gospoda.

Sve je proroštvo ispunjeno. Posljednja stvar prije nego je Crkva bila uskrsnula, prije nego je bila podignuta u 3. poglavlju Otkrivenja, bio je dolazak glasnika laodicejskom crkvenom dobu koji bi okrenuo srca ljudi natrag ranim ocima, vratiti ih natrag na pravu Pedesetnicu za koju oni tvrde da je imaju. Bit će tisuće puta tisuće, kao u dane Noine, Gospode, koji će biti izgubljeni. Mnogi će od njih biti izgubljeni. Mi to već vidimo ispunjeno, Oče.

146 Dođi, Gospode Isuse, odnesi Svoju Crkvu. I ako je to Tvoja Volja, Gospode, upravo prije nego je ta Crkva uznesena, neka bi se podigla sila. O Bože, ispuni ove posude. Podigni ih, Gospode. Protresi ovaj svijet još jednom. Znamo da će to biti prošlo vrijeme, više neće biti pokajanja, onda će biti predaleko za njih. Ali pokaži Svoju silu, Gospode, ispuni te posude i protresi ovaj svijet kao što nikada nije bio protresen. Potom uzmi Svoju Crkvu. Ostavi svijet u njegovom kaosu u kojem se nalazi, o Bože, oni se bore.

Onda znamo da će veliki Duh Sveti tada doći Židovima. Kada vidimo sto četrdeset i četiri tisuće kako stoje na planini Sinaj, stoje s Jaganjcem, ali je Nevjesta već bila na nebu. Već je bila podignuta i Jaganjac se vratio, Josip, da Se obznani Svom narodu. I Biblija je rekla da će među njima biti razdvajanja kada budu pogledali i vidjeli Njega kako ondje stoji. Kada se On obznani, oni kažu: „Gdje si zadobio te ožiljke?”

Rekao je: „U kući Svojih prijatelja.”

A onda će oni reći: „Njega smo razapeli.”

A On će reći kao Josip: “Ne brinite jer je Bog to učinio da spasi život poganih. Niste vi krivi.” Onda su oni rekli da će se razdvojiti, jedna obitelj od druge, oplakivat će kao da je jedinorođenac uzet iz kuće.

147 O Oče, taj je dan blizu, to je završetak onih sedamdeset tjedana. I vrijeme je blizu, Gospode. O Bože, neka glas, glas istinskih Božjih proroka više protiv ove moderne dame ovog dana, ove moderne crkve, ove moderne crkvene teologije.

Protresi ove propovjednike koji se boje reći istinu. O Bože, uzmi ove muškarce i protresi ih kao nikada do sad, neka se posrame sami sebe.

Ali znamo ovu jednu stvar i možemo počivati s potpunim pouzdanjem da: „Nitko neće doći osim ako ga je privukao Otac. I svi koje je dao Otac doći će.” Doseći će samo onoliko koliko si Ti namijenio da dosegnu. Ali si Ti rekao: „Ne boj se, stado malo, svidjelo se Ocu vašemu dati vam Kraljevstvo.” Znamo da je to istina.

heroji, koji pobjeđuju na prvoj liniji, potrebni su oni koji su - su - koji se osjećaju nedostojnima.

21 Bio je jedan brat metodist, njih trojica koji dolaze u ovu crkvu odozgor iz Ohija ili sjeverne Indiane. Nedavno su mi rekli, rekli su: „Brate Branham,” rekli su, „upravo smo primili Duha Svetog, da li da sada tražimo darove za svoju službu?”

Rekao sam: „Nemojte to činiti. Pustite to na miru.”

A on se okrenuo i pogledao me, rekao je: „Upravo sam pročitao knjigu određenog brata koji nam je rekao da bismo, nakon što smo primili Duha Svetog, trebali tražiti darove za te da koristite tog Duha Svetog.”

Rekao sam: „I da postanete napuhanci.” Razumijete li?

22 Ako primijetite u Bibliji, uvijek su oni koji pokušaju umaknuti tome ti koje Bog upotrijebi. Dokle god čovjek želi učiniti nešto i misli da ima dovoljno sposobnosti da obavi posao, Bog nikada ne bi mogao upotrijebiti tog čovjeka. Pogledajte kako Mojsije bježi, pogledajte kako Pavao bježi i ostatak njih koji pokušavaju umaknuti tome.

Rekao sam: „Nemojte ništa tražiti. Ako Bog ima išta za vas, On će vam to i dati.” Razumijete li? „I samo dopustite Njemu - dopustite Njemu da se pobrine za to.” Rekao sam: „Onda uzmete neke od ovih slučajeva kakve mi imamo - imamo danas da svi žele učiniti ovo i učiniti ono i postati neka velika osoba. Pogledajte u što smo se uvalili s time. Razumijete li?”

Umjesto da pokušavamo biti veliki, trebali bismo pokušavati - pokušavati saznati koliko možemo postati maleni. Razumijete li? Tada nas Bog može upotrijebiti. Ovdje imam zapisano nekoliko citata Pisma koje bih trebao spomenuti, pretpostavljam, ali ja... mi... Vjerojatno neću imati vremena učiniti to. Ali mi smo...

23 Primijetite da je potreban najslabiji i odbačeni i gotovo svaki heroj kojeg je Bog ikada imao na prvoj liniji bio je takav tip osobe. Osoba koja je bila odbačena, osoba koja je mislila da je nedostatna, osoba koja uopće nije imala sposobnosti, onda je ta osoba u baš dobrom stanju da je Bog može početi upotrebljavati. To je točno. Kada osjeća da ne može, da nema ništa, tada je Bog može uzeti i učiniti nešto s njom. Razumijete li? Kada... Ali kada mi mislimo da mi to možemo učiniti, onda nas Bog ne može upotrijebiti jer mi to želimo učiniti sami.

24 Ali onda, druga strana, dobijemo te osjećaje i tada mislimo da nismo dostatni i ne želimo to učiniti, ali ako tada samo poslušamo Božji poziv, to je ta stvar u koju Bog želi da uđemo, takvo tanje da bi On mogao.

Kada smo mi sami nedostatni, onda smo podložni da se predamo

Božjem Duhu. Dokle god mislimo da mi to možemo učiniti, onda to ne možemo učiniti. Ali kad dođemo do mjesta na kojem znamo da to ne možemo učiniti, onda se predamo Bogu i On to učini. Stoga dakle, ako je to da pokušavamo to učiniti, iznevjerit ćemo, ali ako se samo predamo Bogu, onda Bog ne može iznevjerit. Samo je jedna stvar koju Bog ne može učiniti, a to je iznevjeriti. Može učiniti bilo što drugo osim da iznevjeri. Ali ne može iznevjeriti.

Stoga, dokle god mi sami pokušavamo i oslanjamo se na vlastite sposobnosti i tako dalje, pa, nećemo ništa učiniti. Ali kad dođemo do mjesta na kojem znamo da smo ništa, tada nas Bog može upotrijebiti.

25 Važna stvar, jedna od važnih stvari koje moramo svladati... Dakle, zapamtite ovo, a naročito vi mladi propovjednici kao i članovi laici. Jedna je stvar koju moramo svladati ako očekujemo da ispunimo Božju volju u svojem životu, a to je da moramo svladati misao ljudske sposobnosti. Ako ikada dođemo do mjesta da mislimo da to možemo učiniti svojom vlastitom inteligencijom i svojim vlastitim sposobnostima, moramo to svladati na takav način da se možemo riješiti te stvari i staviti je sa strane da bi nas Bog mogao upotrijebiti. To je točno.

26 I potpuno se predati. Ne možemo upotrijebiti niti jednu sposobnost. Moramo se potpuno predati. A da bi došli Bogu, moramo Mu predati i dušu i tijelo i duh. Sve što vi jeste mora biti predano Bogu kako bi On mogao učiniti Svoju volju u vama i u meni.

Dakle, to je teško, znam, jer mu uvijek želimo uložiti svoj dio, nešto što znamo, znate, da mi to želimo učiniti. Kažemo: „Pa, jednostavno znam da bi se to trebalo napraviti ovako.“ Ali dokle god ti to činiš tako, bit će krivo i Bog nikada neće upotrijebiti taj trud. Možda ćemo uz Božju pomoć ući u to za nekoliko trenutaka i samo vam pokazati da Bog ne može upotrijebiti vašu sposobnost.

27 I u tome je danas problem u svijetu: previše je iskustava sa sjemeništa, previše je stavljeno na obrazovanje, previše je stavljeno na odnos ili zajedništva u denominacijama, oslanjamo se jedni na druge, oslanjamo se na sposobne ljude.

Biblija je rekla: „Kako možete imati vjere kada - kada ste...“ Pogledajmo, kako ide taj citat Pisma? „Kako možete imate vjere kada preferirate jedni druge?“

Kada očekujemo govoreći: „Ovaj tip, on je velika osoba. Ovo je velika osoba; jednostavno ću se na njega osloniti,“ kada to činite, to je Bogu neprijatno. Moramo se oslanjati na Boga i samo Boga. Ne smijemo se pouzdati u sposobnosti nas ili ikojeg čovjeka. Potpuno se moramo predati Bogu.

Vi vani u radiju - ne radiju, već vani u - koji čuju ove kasete, gdje god one došle, ispraznite se. Izlijte se na Božji oltar kao žrtve. Dopustite da dođe Anđeo sa žeravom, da ispunji tu posudu silom svemogućeg Boga i postanite... Onda će vas On učiniti jakima, dat će vam milost da stojite.

143 Pognimo glave na trenutak. O Gospode, prošla je još jedna nedjelja ujutro, a mi smo sjedili u ovoj ozbiljnoj zajednici, gdje su muškarci i žene koji Te poznaju, gdje prebiva Tvoj Duh u njihovim srcima, a oni Ti vjeruju i postupali su prema svakoj Riječi koju si nam Ti - koju si nam Ti odredio da činimo. I zahvaljujemo Ti na ovim ljudima.

I možda ima drugih vani u zemlji gdje će otići ove kasete, gdje će ih male ponizne žene i muškarci primiti u svoje domove i u plemena i vani u druge zemlje. I neka bi oni čuli, Gospode, i razumjeli, ispraznili se tako da bi ih Duh Sveti mogao ispuniti.

Možda ima nekih čak i ovdje ovog jutra, Gospode, koji su bili - koji su se ispraznili otkad smo počeli govoriti i koji su shvatili da su imali previše povjerenja u svoje vlastite misli, u svoje vlastito, oni - u vlastitu sposobnost, pouzdajući se u mudrost svog vlastitog naivnog ljudskog uma, što nije ništa nego odurnost pred Bogom. O, Bože, neka bi se oni sada jednostavno ispraznili, ponizno se predali i došli za ispunjenje Duha. Ispuni to, Gospode.

144 U Bibliji je rečeno: „Svi koji su povjerovali bili su kršteni...“ Ovog jutra u ovoj zgradi, Oče, sjedi jedna mala žena, sjedi ovdje iza odostraga, a ja se sjećam jedne gospođe Hicks koja je došla nakon mene jedne noći i ležala je ondje - baš ništa osim kostiju, žile, mala koža s žilama koja ju je pokrivala, rak ju je izjeo, njen muž još nije bio kršćanin. I sjećam se molitve koju sam te noći molio. „Bože, poslao si malog Davida za lavom s jednostavnim malom praćkom i on je doveo natrag janje.“ Rekao sam: „Ovaj je rak uhvatio moju sestru, on je đavo. Ja znam da si Ti Bog. Vidio sam Te, Gospode, i poznajem Te. Razgovarao sam s Tobom i Ti si mi odgovarao natrag. Dolazim po Božju ovcu. Rače, pusti ju.“ Tada sam je u Ime Isusa Krista poslao da ode kući. A njen je suprug, koji se još nije bio predao, povjerovao tu Riječ i odnio svoju suprugu kući. Evo je ovdje ovog jutra, velika jaka zdrava žena, rak je nestao, ona ovog jutra dolazi da se krsti u Ime Isusa Krista. O Bože, hvala Ti na toj praznoj posudi koja je spremna da su ispunji. Bože, molim Te da blagosloviš tu dušu.

Gospode, to je samo primjer mnogih drugih. Molim Te da Tvoji blagoslovi počivaju na ovom slušateljstvu, svečano, Bože, svečano. Ako...

145 Preostaje samo jedna stvar, Oče, koju ja mogu vidjeti, a to je da se ili Ti podigneš negdje s nekim praznim posudama i postidiš ovaj svijet samog sebe ili da vrlo brzo pošalješ Isusa. Da je kraj ovdje, Gospode, preostaju samo dvije stvari za učiniti (i moramo to vidjeti odmah) jer znamo da je na

bolesne, mogu imati znanje o Bibliji, mogu otići na seminar i naučiti sve ove stvari, sve," kaže, "još uvijek nisam ništa." Haleluja.

O, kakav poklopac maknut s kotla: demoni idu uokolo, sile đavla pod imenom kršćanstva, naučavajući kao nauke zapovijedi ljudske, teološke seminarske nauke, napuštajući Bibliju. Haleluja. Tko može... Tko je dovoljno jak, tko je dovoljno mudar? Tko je dovoljno snažan da ukroti ovu legiju koja svlači odjeću s naših žena u ime propovjednika, metodista, baptista, pa čak i pentekostalaca?

Šminkaju svoja lica poput Jezabele, i kratko šišaju kosu, i nose hlače baš kao muškarci, naši propovjednici, nemaju dovoljno stila da im kažu za to: opsjednuti zlim duhom... Legija je bio taj koji je svlačio svoju odjeću sa sebe. Tko je ovaj ričući đavo?

140 Tko je dovoljno jak? Kakva ga je denominacija sposobna pobijediti, hoda gore dolje ovim grobnicama denominacija vičući: „Dani čudesa su prošli i ne trebamo Duha Svetog?” I tko može ukrotiti tog đavla? Bog. Mi to ne možemo učiniti pomoću denominacije. Mi to ne možemo učiniti pomoću crkvenih sila. Ali nekoć je postojao Glas koji je to učinio (Amen.), koji je ukrotio te đavle, vratio im njihov zdrav razum i stavio odjeću na njih.

Taj nam je isti Glas dao obećanje: „Činit ćete djela koja Ja činim.” Nikada to nećete učiniti pod crkvenim gorivom u automobilu koji je karboniziran. Nikada to nećete učiniti u organizaciji. Učinit ćete to kada se ispraznite i postanete slabi, izlijete cijelog sebe i dopustite Duhu Svetome da uđe i preplavi svaki dio vas, natopi svaki poklopac vašeg tijela. To je jedino što će to učiniti. Ne treba nam nikakva organizacija.

141 Što mi trebamo, o Bože, osjećam Ga kako se izliva ovdje okolo sada. Što mi trebamo je da ustane prorok Božji s Božjim gromom, duhovnom munjom koja će ovaj svijet protresti do srama. Haleluja. Prazne posude, što On treba (Tako je.), Crkvu koja je pozvana vani, malu manjinu koja će primiti Božju moć i blagoslove i Njegovu Poruku. Haleluja. To je ono što mi trebamo.

Postanite slabi da biste mogli postati jaki. To će pobijediti svakog đavla. Posramit će obrazovane. To će dovesti muškarce i žene koje je Bog pozvao i samo to.

142 Zapamtite: „Kao što je bilo u dane Noine, tako će biti i za dolaska Sina čovječjega, osam duša bi spašeno.” U dane Ilijine to je imalo samo sedam tisuća. O, razmislite samo gdje mi sada živimo. Kada je Ivan došao na scenu, mala je crkva sigurno bila u manjini, ali su postojale prazne posude u koje je trebalo uliti Ulja. Haleluja. Bože, neka bi se mi ispraznili.

Ispraznite se, prijatelji. Postanite slabi. Porecite vlastitu sposobnost.

28 Bez sposobnosti, nije me briga čija je, u Božjim očima nikada neće biti iskoristiva. Bog sve naše sposobnosti mora ukloniti iz nas prije nego može postići Svoju svrhu. Ako za nas ima nešto što trebamo učiniti i dokle god mi mislimo da radimo poprilično dobar posao od toga, Bog nas onda nikada neće moći upotrijebiti.

Dakle, kažete: „Iznosiš strašno općenitu izjavu, brate Branhame.” I ona - ona jest općenita, ali samo pogledajte uokolo i saznajte je li točna ili nije.

Pogledajte okolo danas sva naša velika postignuća koja mislimo da smo dostigli i gdje je kršćanstvo u Sjedinjenim Državama. Pogledajte sve naše crkve i denominacije i naše evanđeliste i kampanje iscjeljenja i sve drugo što smo imali i što je to? Gore nego što je ikada bilo u početku. Danas je u gorem stanju nego što je ikada bilo jer smo to pokušali učiniti ljudskom sposobnošću.

Oni se okupljaju i dugo se mole i idu vani ovdje. I kako su neki dan gdje se okupilo toliko, sto pedeset tisuća ili tako nešto, i protestanata i katolika, izgovorili su neke molitve i molili neke molitve i molili i tako dalje. Nisu se niti trebali okupljati, to u Božjim očima ne vrijedi ništa.

Dakle, ako postanem kritičan, oprostite mi. Razumijete li? Ali ja - ja... Morate pritisnuti tu stvar. Razumijete li? Morate reći pravu stvar.

29 I kakva korist od toga? Nikakva. I nikada neće niti biti dok svaka osoba koja ispovijeda da je kršćanin ne zaboravi svoju vlastitu sposobnost i ne preda sebe Bogu. Tada Bog može postići Svoju svrhu šaljući, ne probuđenje, već, brate, ono što On najprije mora učiniti jest poslati ubijanje (Tako je.) da bi mogao probuditi. Moraš umrijeti prije nego budeš nanovo rođen i moraš... Njemu treba ubijanje nas samih.

Ovom Šatoru treba ubijanje i meni s njime. Svima nama, potrebno nam je ubijanje da bismo mogli biti probuđeni u novi život, novo uporište, novu nadu, novo iskustvo. Prvo nam treba dan žalosti.

30 Treba nam mjesto za predavanje Duhu i umjesto da se toliko oslanjamo na obrazovanje i na svoje programe i mi - naše kampanje i sve što imamo. Mi - mi - mi se oslanjamo na suradnju s toliko mnogo raznih propovjednika da surađuju. Dopuštamo toliko... „Ako ne možemo dobiti toliko mnogo, pa, nećemo to učiniti. Nećemo otići u gradove bez toga.” I onda, kada to učinimo, od toga radimo veliki stroj koji u sebi ima kliktanje. Razumijete li?

Stoga, moramo se maknuti od te, te ljudske sposobnosti. Moramo doći do mjesta gdje možemo predati svoje duše i živote, čak i do kućanice, do farmera, do mehaničara ili tko god da smo, moramo se potpuno predati Bogu i znati da nismo ništa. Onda dopustiti Bogu da krene od tamo. Onda

Se On počne kretati, raditi. I to uključuje sve nas, svakoga. To je stvar koju moramo učiniti.

31 Povijest dokazuje, dakle, dokazuje (povijest dokazuje) da je Bog uvijek birao one koji su nitko i ništa da bi postali Njegovi netko i nešto. Bog uzme osobu koja je ništa.

Danas, osim ako imaš dobru teološku pozadinu, bolje ti je da se niti ne pokušas približiti gradu, bolje ti je da se niti ne pokušas približiti sastanku. Ali ako imaš odlične pozadine s odličnim obrazovanjem i stvarima iz sebe, možeš ući u bilo koji grad i dobiti suradnju, imati veliki sastanak. Pa, to nije sastanak. To jest sastanak, baš poput sveg drugog, ali od kakve je koristi? Vidite, vi - vi još uvijek... Dobijete te male djevojke i dječake koji dolaze, žvaču žvakaće gume, i dolaze gore na oltar, a muškarci i žene idu ondje gore samo da bi rekli da su otišli na oltar, idu u prostoriju za upute, i vraćaju se, i budu poštropljeni ili uronjeni ili što god da su, i - i nakon godinu dana...

32 Jedan od naših najvećih evanđelista je rekao da kad bi znao da može spasiti deset posto svojih obraćenja od jedne godine, da bi on bio sretan. Kada, onda, kada da ima tisuću obraćenja, sljedeće bi ih godine tamo trebalo biti - biti deset tisuća. Vidite, promašujemo cilj, promašujemo svrhu.

Neki od nas to grade na intelektualnom shvaćanju: „O,” da, „ovaj pametnjaković, ovaj je čovjek učen naučnik. Mogao bi obučiti naše ljude i obrazovati ih.”

Sljedeći to temelji na nekom uzbuđenju kretanja, drhtanja, plakanja, vikanja, plesanja u Duhu ili nečega, nekog emocionalnog vanjskog djela. I to je jednako loše koliko i obrazovanje. Ako vas đavo ne može dobiti na ovoj strani, gurnut će vas na onu stranu.

Ali poanta toga je da nemate ništa na što se možete osloniti u vama samima ili ništa što možete učiniti, samo potpuna, sveukupna predanost svojih slabosti Bogu i reći: „Evo me.” Nemate ništa, nikakvu sposobnost u koju se možete pouzdati.

33 Pretražite natrag kroz Pismo i saznajte budući da ovdje imam zapisane citate Pisma koje spominjem. Natrag kroz Pismo nalazimo da je Bog uvijek upotrebljavao one koji su nitko i ništa da bi postali Njegovi netko i nešto. Uvijek je uzimao one koje je svijet bio odbacio, moderno doba je bilo odbacilo, i takve je On podigao da bi ih upotrijebio.

Uzmite apostole. Razmislite o Petru, ribaru, nije imao dovoljno obrazovanja da napiše vlastito ime, Ivan, nepismeni i neuki, ti ljudi. Zaobišao je plemiće, i obrazovane svećenike, i slavne onih dana, naučnike, crkvene članove i dobio iako - ti ljudi koji su mislili da su netko, a podigao

136 Dakle, Ilija nije rekao: „Idite uzeti neke posude i posudite mnogo ulja, pa ćemo vidjeti možemo li dobiti dobru prodajnu cijenu za to i dobit ćeš malo više i tako ćeš moći susjedu vratiti dug.” Rekao je: „Samo uzmite prazne posude. To je sve što trebate.”

To je bilo na Pedesetnici, imali su prazne posude da bi ih Bog mogao ispuniti. Brate, ovaj dan to zahtijeva. Ovaj dan to mora imati. Mi ćemo to imati ili ćemo propasti. Završit ću sada. Slušajte. Moramo to imati ili ćemo propasti. Sigurno.

137 Veliki crkveni strojevi koje imamo, veliki crkveni strojevi su se karbonizirali, u sebi imaju duhovno kliktanje. (Brate Collins je ovdje negdje i brat Hickerson...) Mislim da se koljenčasta osovina pokvarila. Nešto se pokvarilo. Koriste pogrešnu vrstu goriva, sav se karbonizirao. Koriste iskustvo na seminaru umjesto Duha Svetoga.

Naša velika probuđenja u zemlji, naši veliki ljudi, naše iscjeliteljske kampanje su iznevjerile. Znamo to. Pogledajte našeg plemenitog evanđelistu, Billyja Grahama, prešao je naciju uzduž i poprijeko, uzduž i poprijeko, uzduž i poprijeko. Kakve je koristi bilo od toga? Oral Roberts, iscjeliteljske kampanje svugdje, a postaje sve više zlo jer je to sve Baptistička, Prezbiterijanska, Skupštine Božje, sve ove druge različite organizacije, sve se skupe. Što je to?

Veliki ogromni crkveni stroj i Bog ga je za vas ispunio ugljenom. Dakle, on samo brekće, „brek,” pamp, pamp, pamp, „brek,” pamp, pamp, pamp, malo ovdje i malo ondje. Gotov je. Gotov je. Goriva više nema, ulili ste vodu u njega. Sve je gotovo (Sigurno.), probušene gume na obje strane. U strašnom smo stanju. Crkveni je stroj stao.

138 I, brate, poklopac pakla se maknuo (Tako je.) i potoci demonske sile dotječu od svugdje. Pobijedilo je nacije. Pobijedilo je politiku toliko da je ona trula do srži. Pobijedilo je crkve da ne znaju ništa osim denominacije.

Vi kažete: „Jesi li kršćanin?”

„Ja sam metodist.”

„Jesi li kršćanin?”

„Ja sam - ja sam pentekostalac.”

To ne znači ništa više nego, kao što sam neki dan rekao, da si svinja ili krmača ili konj ili nešto. To nema nikakve veze s tim. Ti si kršćanin kada si nanovo rođen i ispunjen Duhom Svetim, do tada nisi, i dok nisi potpuno predan Duhu. Ako nisi predan Duhu, onda nisi nanovo rođen i nemaš Duha Svetog. Možeš govoriti u jezicima i tresti se i skakati i trčati i činiti sve vrste...

139 Pavao je rekao: „Mogu vjerom premještati planine, mogu iscjeljivati

loviti ribu. Više ne mogu propovijedati, pa ću se jednostavno vratiti i početi loviti ribu." Bacio je svoje mreže unutra i bacao je čitavu noć, nije imao ribe. I bio je na slabom mjestu, nije imao ništa, obeshrabren sam sa sobom, došao je do kraja svoje sposobnosti.

134 Kada je mislio da je velik čovjek, odsjekao je uši sinu velikog svećenika onako, pa, mislio je da je velik momak, znate, da je naučio nešto. Ali nije znao ništa. Morao je sve to zaboraviti.

I ondje je bio tamo vani, rekao je: „Pa, jedno znam, ja sam ribar. I dalje mogu zarađivati loveći ribu." Bacao je cijelu noć i nije ulovio ništa. O, kakvo obeshrabrenje. Svaki put kada bi je podigao gore: prazna mreža. Bio je tako obeshrabren. Bio je na najslabijem mjestu, rekao je: „Dođe mi da se bacim s ovog čamca. Ionako ništa ne vrijedim."

On je rekao: „Imate li ribe, djeco?"

Pogledao je prema obali i ondje je stajao Čovjek. Rekao je: „Ne, radili smo čitavu noć i ništa nismo uhvatili. Mislio sam da sam ribar."

„Jesi li to ti, Šimune?"

„Da. Pa, cijelu sam noć radio i ništa nisam uhvatio. O, ja - ja... Nemamo ribe ovdje."

On je rekao: „Pa, baci svoju mrežu na drugu stranu."

„Učinili smo... Što?" Onda je on... Rekao je: „Na drugu stranu? Činili smo to."

„Baci je na drugu stranu."

Izbacio je svoje mreže i potegao. On je rekao... Tada je postao jak. O! Zgrabio je svoju staru ribarsku kabanicu i ogrnuo se njome, rekao je: „Brate, to je tko je On." I pretekao je ostale do obale prije nego su oni mogli, preko onih čamaca što su brže mogli. Plivao je brže od njih s ribarskom kabanicom, došao je do obale. Zašto? Kada je bio jak. Kada je bio jak nije mogao učiniti ništa, ali kada je oslabio postao je jak. Sigurno.

135 O, Božja je strategija uzeti prazne ljudske posude i njima protresti svijet (Dakle, samo malo i otići ćemo.) kao na Pedesetnici. I što je On učinio na Pedesetnici? Deset im je dana trebalo da se posve isprazne. Ali su svi oni stajali ondje sa svojim posudama okrenutim prema gore, a Bog je uzeo Sebe i ispunio ih. To je sve. Protresli su svijet. Izlio Se u njih...

To je potreba danas. Ono što mi trebamo danas su prazne posude (Sigurno.) tako da ih Bog može ispuniti. I ne možete ih uzeti... (Moram zaobići mnogo ovdje.) Bog ih ne može upotrijebiti dokle god su one već ispunjene. Ako ste puni teološkog obrazovanja, Bog vas ne može upotrijebiti. Bog mora imati prazne posude da bi ih mogao ispuniti.

je one koji su bili nitko i upotrijebio ih.

34 Dakle, netko tko je netko i nešto može postati jedan od Njegovih ljudi, Bog ga može upotrijebiti ako je spreman zaboraviti da je netko i nešto. Ako si spreman zaboraviti da si netko i postati nitko, onda te Bog može upotrijebiti i učiniti da postaneš netko. Razumijete li? Ali moraš zaboraviti da si toliko važan.

Mnogi od nas, mnogi od nas to čine u - u svom životu. Čim... Neki ljudi čim postanu kršćani postanu arogantni, ravnodušni (Tako je.), kada ideš putem u suprotnom smjeru. Idu unatrag umjesto unaprijed. Kada... Što više od sebe možeš izbaciti iz sebe, više prostora imaš da uđe Duh Sveti.

Kao što je Ilija rekao Jošafatu i njima, rekao je: „Prokopajte ovo mjesto da bude puno jama. Što dublje kopate, više ćete prostora imati za vodu." I što više samih sebe, vlastitog smeća naših vlastitih sposobnosti možemo izbaciti iz sebe, više će prostora biti da se ispuni Duhom Božjim dokle god to možemo činiti.

35 Pavao, onaj o kojem smo upravo pročitali ovdje u - u Korinćanima, u 2 Korinćanima, nalazimo da je ovaj čovjek bio velik čovjek. Bio je naučnik, velik čovjek. Ali je morao zaboraviti sve što je ikada znao kako bi mogao upoznati Krista.

Dopustit ću - pročitat ću jedan od ovih citata Pisma ovdje, pa da vi - želite to čitati sa mnom. Okrenimo na 1 Korinćanima, 2. poglavlje i 1. stih, samo trenutak. I pročitajmo ovdje samo na trenutak što je Pavao rekao, ovaj veliki učenjak, što je on rekao o sebi, što je morao učiniti. 1 Korinćanima, 2. poglavlje 1 Korinćanima i počevši od 1. stiha. Slušajte ovog naučnika.

36 Ovaj je čovjek bio obrazovan. Mogao je govoriti skoro pa svaki jezik koji je postojao na svijetu. Morao se time hvaliti. Bio je odgajan pod strogom - strogom sektom farizeja i njegov je otac bio farizej. Kasnije je bio „farizej od farizeja", a to znači da je bio - bio je apsolutno najstroži od farizeja. Bio je veliki momak. I imao je autoritet i bio je pametan.

Njegov mu je otac pružio obrazovanje pod najboljim učiteljem u cijeloj zemlji, Gamalielom - u to vrijeme najznačajnijim učiteljem od svih škola. Pavao je postao takva vrsta čovjeka. Naučio je svaki jezik. Naučio je psihologiju. Naučio je sve razne stvari koje postoje u - koje se mogu naučiti na taj način. I marljivo je učio za - za šator svećenika s velikim ljudima. I išao je uokolo uništavajući Crkvu.

37 Slušajte istog tog čovjeka sa svim tim obrazovanjem nakon što je primio Krista, slušajte što je rekao, kako je jak i velik bio, morao je to zaboraviti. Morao je shvatiti da se ne može osloniti na sebe. Morao je

shvatiti da je njegovo obrazovanje ništa. Morao je shvatiti da sva obuka koju je ikada imao, morao je zaboraviti sve za što je ikada bio obučen. Slušajte ga sada:

Ni ja, kada sam došao k vama, nisam došao s uzvišenim govorom,... s mudrošću... (Vidite li?)... navješćivati vam svjedočanstvo Božje.

Nikada vam nisam došao reći: „Dakle, ja sam doktor Saul iz škole te i te, ja sam - iz velike sekte ove denominacije. Nikada vam tako nisam došao.”

Jer sam odlučio ne znati među vama što drugo osim Isusa Krista, i to razapetoga.

Ondje, slušajte svjedočanstvo takvog čovjeka. „Odlučio sam ne znati ništa o vašim sposobnostima. Znam da u vama nema ničeg i odlučio sam znati samo jednu stvar koju vidim u vama, to je Isus Krist, i to razapet. Razapeti Spasitelj među vama, to je sve što ću prepoznati.”

38 Poslušajte ga.

I ja sam bio s vama u... (Veličini? U čemu?) slabosti, u strahu i velikom drhtanju.

Možete li zamisliti čovjeka, farizeja od farizeja, učitelja od učitelja, čovjeka koji je od djetinjstva bio poučavan za službu da bude rječit, koji je bio pametan i oštrouman, da dođe pred klasu ljudi poput Korinćana i kaže: „Bio sam s vama u slabosti, u strahu i velikom drhtanju.” Čovjek koji je svijet okrenuo naopačke, najveća služba za koju se ikada znalo, priznao je da je došao u slabosti, ne kao učen naučnik već u slabosti i strahu da ne bi negdje skrenuo s puta, u velikom drhtanju jer se nije mogao pouzdati u vlastitu sposobnost.

39 Razlog iz kojeg se on bojao nije bio zato jer se ičega plašio, već se plašio da će na neki način biti neprijatan Bogu, da će u to umiješati svoju vlastitu sposobnost, nešto što je on naučio, što je on... Govorio im je da: „Nisam vam došao s ovim uzvišenim govorima, dolazim vam bojeći se da vam takav dođem, već vam dolazim ne znajući ništa osim Krista, i to raspetoga.”

Dolazim vam u strahu, u slabosti i velikom drhtanju.

Moj govor i moje propovijedanje nije bilo u uvjerljivim riječima ljudske mudrosti, nego u pokazivanju Duha i snage.

Poslušajte ovog čovjeka koji je bio ratnik i koji se razotkrio. Amen. Ako naše škole danas trebaju išta, ako naše crkve danas trebaju išta, to je skidanje svojih vlastitih misli i svojih vlastitih sposobnosti sa sebe. Razotkrijte se pred Bogom da ne biste sami nešto pokušali napraviti.

vlastitog Milog za kojeg znam da je bio Sin Božji. Znam da je bio. A ipak oni... (Gledala je u drugom smjeru, a On je bio iza.) I odnijeli su Ga i razapeli. Vidjela sam kako podiže mrtve iz groba. Vidjela sam kako čini čudesa za čudesima. I znam da je Duh Sveti... Bog pozna moje srce, bila sam nevina od bilo čega, a Duh Sveti mi je dao to Dijete bez da sam upoznala muškarca. Kako znam da je to bila istina. I vidjela sam ga osramoćenog i kako trgaću Njegovu odjeću s Njega i kako su Ga objesili ondje gore i skinuli Ga dolje. Umro je najstrašnijom smrću. Volim Ga, nije me briga što su Mu učinili. Svejedno Ga želim pokopati, želim - želim Mu dati pravi pokop, a oni su Ga uzeli. Dan za danom sam bila, moje je srce slomljeno. Samo stojim u ovom stanju. Ne znam što su učinili s mojim Gospodinom.”

On je rekao: „Marijo.” I tada je bila jaka. Amen. „Idi reći Mojim učenicima da ću ih susresti u Galileji.” O!

U svojoj su slabosti učinjeni jakima. Kada ste slabi, tada postanete jaki.

132 Petar, nakon što je bio ondje vani loveći ribu, bio je... Njegovo je zanimanje bilo ribolov. Pomalo mi se sviđa njegovo zanimanje. I tako je on bio tamo vani loveći ribu, posve obeshrabren, znao je da je zanijekao Krista. O! Čuo je tog Proroka kako ondje stoji i govori mu: „Petre, kažeš li da Me voliš?”

On je rekao: „O Gospode, Ti znaš da Te volim.” Rekao je: „Volim Te. Spreman sam umrijeti za Tebe.”

On je rekao: „Petre, ti misliš da to misliš, ali ćeš Me tripot zanijekati prije... Zanijekat ćeš Me prije nego li se pijetao oglasi treći put. Vidiš, zanijekat ćeš Me tripot prije nego li se pijetao oglasi.”

I potom, vidjevši da se to ispunilo kada je ondje stajao i rekao: “Ne poznajem Ga. Ne, ne znam ništa o onim pentekostalcima ondje.”

133 Nije vrijeme za prestanak propovijedanja, to je samo moj sat poludio. Razumijete li? Rekao sam da... Znam da bih se sada trebao zaustaviti, ali se ne mogu zaustaviti baš u ovom trenutku (Razumijete li?), pa moram dovršiti ovo ovdje samo...

Rekao je: „Znam da sam Ga zanijekao. Zanijekao sam Ga u Pilatovoj prisutnosti. Zanijekao sam Ga u prisutnosti kada je ona mala žena došla do mene, rekla je: 'Nisi li ti jedan od njih?' 'Ne,' i čak sam psovao.” O, bio je u groznom stanju. Rekao je: „Ja-ja-ja...” Ona je zanijekala... Bio Ga je zanijekao. I vidio je Isusa kako stoji i gleda preko, tada se pijetao oglosio, pogledao je preko u Petra. On je izišao. O, sam je sa sobom bio obeshrabren, rekao je: “Zašto i dalje živim?”

I onda, osim toga je rekao: „Mislim da ću se vratiti i ponovno otići

njeno je Dijete bilo osramoćeno, skinuli su Ga do gola i objesili Ga ondje gore na križ te Ga razapeli i prikucali ondje gore nakon što je tvrdio da je Mesija, nakon što je spoznala da ju je Duh Sveti zasjenio i donio to Dijete. Bilo je to Božje Dijete. Vidjela je Njegova djela i sve i vidjela je baš u najslabijem trenutku...

129 I ondje se Isus bio suprotstavio zlu, suprotstavio se onim organizacijama, suprotstavio se onim farizejima i postao slab i podredio se do smrti te je umro kao grješnik na križu noseći naše grijehе. Sami Psalmi, sami proroci u koje su oni vjerovali stotinama su godina prije citirali same Riječi koje je On izgovorio na Golgoti, a oni su to propustili vidjeti. Njihovi veliki crkv...

„Bože Moj,” rekao je David, „Bože Moj, zašto si Me ostavio?” Psalmi 22, „Sve kosti Moje zure na Me, niti jedna nije slomljena. Mašu glavom i govore: 'Uzdao se u druge... I druge je spasio, Sebe ne može spasiti.'” I sve stvari koje su proroci bili rekli bile su upravo ondje. A Isus se umirući, držeći tu Riječ predao. Bog, Emanuel, je postao toliko slab da se predao smrti i grobu, a Svoju dušu paklu. Slabost... Ali je iz te potpune predaje izišao tog uskršnjeg jutra, izlazeći iz najnižeg.

Bio je Najuzvišeniji, a postao je Najniži. Došao je najnižim ljudima, otišao u najpriprostiji grad. I najmanji čovjek u gradu s visoka je morao gledati na Njega. Odande je otišao u smrt, a iz smrti u grob, a iz groba u pakao, do najnižeg do čega se moglo doći, do najnižeg pakla kojeg se može zamisliti, On je otišao ondje.

Ali Ga je onda, odande, Bog počeo podizati. Kroz raj, odande do - do groba, a iz groba u slavu i toliko visoko da mora gledati prema dolje da bi vidio nebo: uzvisio je Njegova prijestolja u nebu.

130 Ta mala majka slomljena srca, ne znajući to, stojeći ondje: „Uzeli su Gospodina mojega, a ne znam gdje.” Bila je... Najslabiji čas kojeg je ikada imala. Njen - njen je Gospodin bio otišao. Bili su Ga razapeli, a ipak je On to dopustio... Razapeli su Ga u sramoti Njegova raspeća ondje gore, golog pred svim tim ljudima, i kopljem su Ga proboli u bok, i krvario je, i čula Ga je kako viče na križu, i vidjela je potres zemlje, i cijelo je nebo prepoznalo da je On mrtav. Skinuli su Ga tvrdog i hladnog te Ga položili u grob. Pomislila je: „Posljednju počast koju mogu odati svom dragom Djetetu je doći i balzamirati Ga, a sada su Ga odnijeli.” I stajala je ondje plačući, ta mala majka je ondje stajala plačući, jecajući. O, najslabiji trenutak.

131 „Zašto plačeš, ženo?” bio je Glas iza nje.

Mislila je da je to stražar na groblju, rekla je: „O, uzeli su...” Nije se mogla niti okrenuti, bila je toliko slaba. Rekla je: „Bila sam budna sva ova tri dana i tri noći. Stajala sam i promatrala raspeće. Promatrala sam svog

40 Nadam se da vi - to nama uđe duboko, ovdje kao i u svijetu pomoću kaseta, da shvatite da morate postati ništa: ne pametnjaković, ne netko veliki, već nitko. Vi budite - morate se spustiti u prašinu. Morate doći na mjesto da znate da ste ništa. I nikada se nemojte uzdići iznad toga jer čim se uzdignete iznad toga, uzdižete se iznad Boga. Morate biti u prašini i na putu za Damask. Ne smijete se uzoholiti. I to je za svugdje, ovdje i u svijetu pomoću kaseta.

41 „Moj govor,” rekao je, „ne... u uvjerljivim riječima ljudi i ljudske mudrosti, nego u pokazivanju Duha snage.”

Pogledajte sada. „Zbog čega, Pavle? Zašto si to učinio?”

... Snaga... Da vaša vjera ne bude u mudrosti ljudskoj, nego u snazi Božjoj.

O, kakav propovjednik, taj veliki čovjek koji... Tražio je Boga i rekao je: „Bože, slab sam i ne znam što činiti. Samo Te molim, Bože, da me ojačaš, ukloni od mene moje bolesti i ove stvari da bih bio jači.”

Bog mu je odgovorio, rekao je: „Pavle, snaga se Moja u tvojoj slabosti usavršuje.”

Tada je Pavao rekao: „Kada sam slab, onda sam jak.” Da, rekao je: „Tada... Hvalit ću se svojim bolestima svoje slabosti i tako dalje. Zahvaljujem Bogu da je to sve izišlo iz mene. A kada sve izađe iz mene, onda Bog može ući. Ali dokle god ondje imam nešto sebe, onda Bog ne može ući.”

Eto, to je to, mi - mi Ga istisnemo. Otjeramo Ga našim... Od najsiromašnijih od nas do najbogatijih od nas, od najmanjih do najvećih, držimo Boga izvan naših života zbog nas samih.

42 Često sam rekao: „Najveći neprijatelj kojeg ja imam je William Branham.” On je taj koji stane Bogu na put. On je taj koji postane lijen. On je taj koji ponekad dođe na mjesto da misli da on može učiniti nešto oko toga, a kada tako misli, to gurne Boga pravo izvan slike. Ali kada se mogu riješiti tog tipa, kada mogu doći na mjesto da je on po strani, onda Bog može doći i učiniti stvari o kojima William Branham ne zna ništa.

Onda vas Bog može upotrijebiti. Onda Bog može upotrijebiti bilo koga od vas. Može upotrijebiti bilo koga kada se mi maknemo s puta. Ali dokle god smo mi na putu, onda ne možemo. U redu.

43 Dakle, nalazimo, ovaj veliki momak, Pavao, on je bio - bio je veliki knez među propovjednicima. Poštivala ga je svaka denominacija. Taj je čovjek mogao otići u neki grad i imati sastanak bilo gdje. Jer, zašto? Bio je kvalificiran. Pa, bio je toliko velik i toliko odlučan da uništi sve ljude koji su bili slabi da je od velikog svećenika, visokog - najvišeg autoriteta, dobio

moć da sveže sve i jednoga od onih kršćana. Politička moć od njegove crkve da ih sveže sve... O, bio je jak. Mogao je svezati kršćane i baciti ih u tamnicu jer se nisu htjeli složiti s njim oko njegove teološke doktrine, oko doktrina farizeja i saduceja. Svezivao je kršćane.

Ali primijetite ga, sam je morao postati svezan da bi to mogao odriješiti, da bi mogao odriješiti svoju snagu i autoritet. Sam je postao svezan da bi odriješio ono s čime je imao moć svezati. Morao je odriješiti ono što je on bio kako bi bio svezan.

44 Bog je mimoišao plemiće. Mimoišao je svećenike. Mimoišao je one koji su bili arogantni i izabrao je Pavla, ovog velikog čovjeka, te je učinio da on padne u prašinu zemaljsku i učini stvari koje on - kao što su činili oni drugi. Učinio je da se ponašaju na - učinio je da se on ponaša na isti način kao i oni koje je uhićivao. Vezao je Pavla Duhom Božjim da bi ga odriješio od moći koju je on imao za svezivanje kršćana. Recite mi da Bog ne zna što čini. Oduzeo mu je snagu da bi mu - mu odriješio uporište.

45 Koliko bi propovjednika Bog mogao upotrijebiti ovog jutra kada bi oni samo dopustili Bogu da ih sveže Svojom Riječi i Svojom silom te da ih odriješi snage onih denominacija i organizacija. Koliko bi iskrenih ljudi u ovom gradu ovog jutra, koji odlaze u ove velike organizacijske crkve, koliko bi ih mogao ispuniti Duhom Svetim i zapaliti ovu zemlju pomoću Evanđelja i sile kada bi oni samo uzeli i sebe odriješili moći koju imaju te bili svezani Njegovim Duhom da bi bili kao što je Pavao bio, Božji rob ljubavi.

Bog je uzeo Pavla i učinio ga robom, Sebi ga je svezao i poslao ga poganima koje je on mrzio. Ali, vidite, morao je biti odriješen svoje crkvene moći da bi bio vezan za silu Božju. Morao je odriješiti svoju snagu i postati slab i ništa da bi primio Božju snagu, da bi bio vezan za Boga, da bi činio ono što mu Bog kaže da čini.

To je ono što mi danas moramo učiniti. To je ono što ja trebam. To je ono što svaki čovjek treba, a to je gubitak samog sebe, gubitak svojih sposobnosti, gubitak onoga što on jest da bi mogao imati potpuno predavanje Duhu Svetom. Kućanica to treba. Školarac to treba. Uzimamo... čak i naša mala djeca.

46 Jedan mali dječak na kojeg mislim jučer poslijepodne ili prekjučer ili jednog dana je ušao i naveo svoju najstariju sestru da brzo napiše njegovu lekciju i izišao je i rekao malim dječacima, rekao je: „Uuu! Ti su zadaci bili laki.” Vidite, njih gotovo da uče da varaju.

Koliko bi bolje bilo... Ti su ljudi stupovi u crkvi. Koliko bi bolje bilo da tata ujutro za vrijeme doručka kaže: „Ivana će danas ispitati. O Bože, budi s Ivanom. Pomogni Ivanu. Jutros me u spavaćoj sobi pitao govoreći: 'Tata,

kraja, a ostatak toga će biti u redu.

Postanite slabi. Postanite prazni. Sve ispraznite i od tada nadalje to će nastaviti kapati, a Bog će ukapati ostatak. Samo to učinite. Kleknite na koljena i primite to svim svojim srcem. Ukapajte u svoje srce upravo sada i recite: „Bože, ja to vjerujem svim svojim srcem.” Bog će se pobrinuti za preostale kapi, napunit će se: „Bit ćete ponovno ispunjeni Duhom Svetim.”

126 Dakle, imali su pet malih kolačića i dvije ribe, stoga što su namjeravali učiniti? Stoga su došli i rekli: „Ovo je sve što možemo pronaći. Ne znamo što bismo. Nigdje ne možemo pronaći niti jedan drugi komad kruha; nema nikoga. A taj je mali dječak, vjerojatno oslikavajući - izbjegavajući obveze, otišao u školu ovog jutra i otišao iz škole i otišao pecati ovdje dolje. A mi smo ga ovdje dolje susreli na potoku, došao je slušati. I ondje on ima pet...” Hvala Bogu na tom malom dječaku. Sigurno. Rekli su: „Jedina stvar koju imamo što se tiče života jest ova malena sitna kapljica ovdje.” Rekao je...

Isus je rekao: “To je dovoljno. Donesite ih ovdje.” Razumijete li? „Donesite to ovdje, dajte Mi to. Dajte Mi tu malu kapljicu. Ja ću se pobrinuti za ostalo. Dakle, vi samo nastavite dijeliti kako vam Ja dajem iz ove kapljice.”

127 I neka svaki od vas ovog jutra uzme kapljicu Djela apostolskih 2, 38 u svoje srce i samo uzmite odande i promatrajte Ga kako vam počne lomiti Kruh Života. Vi se pokajte, krstite se u Ime Isusa Krista za oproštenje svojih grijeha i potom vidite da li se Duh Sveti spusti, nastavlja se kapati na ovo i kapati na ono, kapati ovdje i kapati ondje i kapati ondje i dogodit će se ispunjenje Duha Svetoga. Točno.

Ne morate ići na seminare. Ne morate biti pametni. Jedina stvar koju morate učiniti jest prepoznati da ne znate ništa. Dopustite Bogu da vas uhvati; On će se pobrinuti za ostalo.

U redu, potom je glas rekao: „Donesite ih ovdje.” To je ono što Bog želi ovog jutra, donijeti Mu hrpu praznih posuda. On će se pobrinuti za ostalo. Sigurno.

128 Slijepi Bartimej je sjedio pokraj vrata, obučen u otrcanu odjeću, bilo mu je hladno, o, njegov najslabiji trenutak, kada je čuo Glas kako govori: “Dovedite ga ovdje.” Tako je. To je ponekad u vašem najslabijem trenutku.

Ondje je bila Marija na grobu, slomljena srca, njeno djetešce, njen je sin bio ubijen, sve, sve su nade iščezle. I otišla Ga je balzamirati i čak ni Njegovo tijelo nije bilo ondje. I čuo je Glas kako govori: „Zašto plačeš, ženo?”

Ona je rekla: „Uzeli su Gospodina mogega. I ja...” Jadna malena,

To je to. To je način na koji to valja činiti. Da, sigurno, jednostavnost toga. Posude su se ispunile. Kako bi se mogli na tome zadržati.

122 Bili su to učenici, svi su jednog dana bili uznemireni, Isus im je rekao, rekao je: „Ovdje ima pet tisuća ljudi,” i rekao je, „slabi su, izgladnjeli.” O, na tome bih mogao ostati još sat vremena. Pet tisuća gladuje? Postoji sto bilijuna koji gladuju.

Rekli su: „Otpusti ih.”

Rekao je: „Nema potrebe za to.” Rekao je: „Vi ih nahranite.”

O! Mogu ih zamisliti kako skupljaju sve što mogu naći, a znate kada su skupili sve, sve skupljeno da... Oprostite na izrazu „skupiti”. Ali su uzeli sve, rekli su: „Dakle, evo, prošli smo cijeli tabor. Nemamo ni lipe novca, stoga ne možemo imati kampanju.” Razumijete li? „Tako da ovdje imamo sve, ali jedino što možemo naći je samo pet malih kolačića i dvije male ribe od malog kržljavca,” poput Davida, došao je ondje iz divljine. „To je sve što imamo. To je sve što možemo naći. Ne znamo što bismo. Ne možemo učiniti ništa drugo, Ivane.” Petar je rekao: „To je sve što možemo učiniti. To je sve što možemo učiniti. Ne znamo što bismo. To je jedino što imamo što se hrane tiče.”

123 Pa, mogu uzeti samo jedan mali citat Pisma, Djela apostolska 2:38 i to je sve što nam je potrebno (Razumijete li?), samo se Tome pokorite. Ne morate naučiti seminare, sve o ovome, onome, drugome, samo uzmite To. Da, samo - samo uzmite To, To je sve što vam je potrebno: „Pokajte se i neka se svaki od vas krsti u Ime Isusa Krista za oprostjenje svojih grijeha i bit ćete ispunjeni Uljem.” Razumijete li? Samo se ispraznite, pripremite se za Onoga, to je sve što vam je potrebno. Samo stavite kapljicu unutra, gledajte kako se puni.

124 Znate, u onoj posudi jedva da je bilo dovoljno da u svaku stavi kapljicu. Možda je uzeo svoj prst ovako, samo ovako kapnuo u svaku, pogledao natrag i bila je puna. Samo je kapnuo (Razumijete li?), to je sve što mu je bilo potrebno jer je to bilo blagoslovljeno ulje.

Nemojte uzeti neko iskustvo sa seminara. Uzmite Riječ Božju i ubacite ju ondje unutra, vidite kako će se napuniti.

Rekao je: „Pa, kakvu kapljicu moramo ubaciti? Možda možemo uzeti nešto iz Psalama.”

125 Uzmite ono što sam vam rekao: „Pokajte se i krstite u Ime Isusa Krista za oprostjenje grijeha i bit ćete ispunjeni od te Kapljice.” Jednostavno to ukapajte ondje u unutra i bit ćete ispunjeni od te Kapljice. To je Kapljica koju je Petar upotrijebio na dan Pedesetnice. To je Kapljica koju je Pavao upotrijebio. To je Kapljica koju su svi učenici upotrijebili. Ostatak toga će biti dodano, vi samo uzmite tu Kapljicu i slijedite to do

moli se za mene danas, mora me ispitati. Moli se za mene.”

Radije bih da moj sin dobije dobru, poštenu jedinicu na svom izvješću, da padne, nego da znam da je dobio čistu peticu i za nju varao. Sigurno. Što mi trebamo je da se odriješimo, da potpuno ovisimo o Božjoj sili.

47 Dakle, svezan... Bog mimoilazi plemiće i dobiva slabost. Bog mimoilazi one koji misle da su nešto da bi uzeo nekoga koji ne zna ništa da bi postigao svoju svrhu u njegovom životu. To je ono što mi dobijemo.

Bog je rekao Pavlu: „Moja je snaga savršena u tvojoj slabosti. Moja - moja snaga postane savršenija dok ti postaješ slabiji. Što Mi se više možeš predati, bolje te mogu upotrijebiti. Što više možeš zaboraviti na svoje obrazovanje, što više možeš zaboraviti na svoju denominaciju, što više možeš zaboraviti na svoje stvari i predati se Meni, to te više mogu upotrijebiti. Jer ti postaneš slab, Ja ću - Ja ću Svoj vlastiti naum osnažiti.”

Bog može od slabosti učiniti snagu. Zbog toga On to uvijek čini. Kada je izabrao Svoje učenike...

48 Tko bi zamislio poniznost Njegovog vlastitog Sina kada je bio rođen u jaslama, u zagnojenom štaglju, u kravljoj štali i bio je omotan u pelenu? Vidite, mogao je doći kroz palaču, mogao je doći niz nebeski hodnik i sve - puni anđeoski pozdrav. Ali je odlučio da Krista učini našim primjerom, za nas, te Ga je donio u poniznosti.

Nikada Ga nije obrazovao u školama ovoga svijeta, već Ga je obrazovao Svojom vlastitom silom da bi Se mogao potpuno predati ne ljudskim mislima ili svjetskoj snazi, već Se predati sili Božjoj.

49 To je ono što smo mi danas, mi se danas predamo u našim velikim denominacijama i oblastima. Predamo se denominaciji, onome što ona ima za reći, onome što oni imaju reći o tome. Ali to je suprotno Božjoj volji. Mi se moramo predati Božjem Duhu i ići gdje Duh kaže da odemo. To je točno.

Božji Hebreji koje mi... To jest Božji vojnici, heroji (Upravo smo pročitali u knjizi Hebrejima, 11. poglavlju i 34. stihu.) koji su iz slabosti učinjeni jakima. Morali su postati slabi prije nego su mogli postati jaki. Iz svojih su slabosti učinjeni jakima.

Vi koji zapisujete citate Pisma ondje vani, Hebrejima 11, 34. U redu.

50 Evo nečega što će nas utješiti. Evo nečega što ohrabruje. Iz slabosti i poniznosti Bog odabire ljude iz kojih će sagraditi Svoje Kraljevstvo. Ako ikada dođemo na nebo, ako ikada budemo stajali u prisutnosti Boga s Njegovom Crkvom, stajat ćemo u hrpi ljudi koji su bili slabi i odbačeni i izopćeni iz svijeta i koji ne znaju ništa.

Nije li neobično da nas je Bog usporedio s ovcima? Ovca je najbespomoćnija stvar koja postoji. Ničemu ne nedostaje obrane koliko ovci. Zec može trčati, vjeverica se može uvući u stablo, pas može ugristi, lav može razderati, konj može udariti, ptica može odletjeti, ali ovca ostaje bespomoćna.

Takve nas Bog želi. Da shvatimo da smo potpuno nedostatni, onda Bog uzme tu osobu i počne oblikovati Sebe u toj osobi: potakne njegove ruke da čine ono što bi Bog rukama učinio, potakne njegove usne da govore ono što bi Božje usne govorile jer nisu njegove, one su Božje. Počne graditi karakter, počne uzimati tu slabost i načini sam Sebe.

51 Dovodi nas ovdje na zemlju. Ali se onda mi obrazujemo, pametni smo. Jeste li ikada primijetili loze, rodoslovlja? Kada uzmemo, primjerice, poput Abela, od Abela je došao Šet; Šetovo rodoslovlje dolazi pravo dolje, dolje do Noinog vremena, svi su oni bili samo ponizni farmeri. Ali su Kajinova djeca postala pametna, prepredena, obrazovana, veliki ljudi, graditelji, profesionalci. Ali je Božja strana bila slaba i ponizna. Tako ih je Bog upotrijebio. To je Božja prilika. To je Božji način da dođe do nas: kada smo slabi. Onda dobijemo nešto.

Ovo, naravno, ohrabruje jer je Božje cijelo Kraljevstvo sagrađeno od takve vrste ljudi. Onda kada dođete do takvog načina, onda možete - onda ste u Njegovom Kraljevstvu.

S nama je slučaj da, ne da smo preslabi, slučaj je da smo presnažni. Mi smo - mi smo - mi smo jednostavno presnažni. To je sve. U biti smo previše tvrdoglavi. To je točno. Previše smo snažni u svojoj glavi. Previše znamo. Bog to želi izvaditi iz nas. To je točno. Presnažni smo. Presnažni smo da bismo se predali Njemu. Imamo... Mi - mi se predamo sebi. Počnemo misliti: „Pa sada, ovdje, dovoljno sam razborit da znam.”

52 Začudio sam se prije nekoliko večeri kada je mama bila bolesna vani u bolnici. Otišao sam... U sobi pokraj njezine bila je mala gospođa... Ako je ta mala gospođa ovdje, oprosti mi, sestro. Ona je mala djevojka iz Kentuckyja odozdo i bili smo - i to je bila njena svekrva. I razgovarao sam s njom te večeri, žena i ja, ondje negdje oko jedan ujutro. A njen je suprug ležao dolje na podu i zaspao; ona je rekla: „Odlazi odavde. Ionako svojoj mami nisi od nikakve koristi.” I svoga je supruga otjerala vani iz prostorije jer je ležao pravo ispred vrata i sestre, nitko nije mogao ući, samo je hrkao na podu. Stoga ga je digla i istjerala vani.

53 I počela je govoriti ondje. Počeo sam razgovarati s njom o Gospodu i tako dalje. I ona je rekla: „Pa,” rekla je, „sve što sam ja ikada znala je zakrivljena motika na zemlji na kojoj se uzgajao duhan; rano ujutro sam čupala korov i žvakala duhan i tako dalje.” Rekla je: „Ali kažem ti,” rekla je, „tatica nas je sve do jednoga poslao u školu.” I rekla je: „I dalje

vremena bez ičega. Sve... Bez vode, a ljudi su vikali, ljudi su umirali svugdje; nigdje se nije moglo posuditi, ništa se nije moglo učiniti. Ona je bila na kraju puta. Bila je u svojoj slabosti. Rekla je: „Pripremit ću ga za sebe i svog sina, a onda ćemo jesti i umrijeti.” Stoga se okrenula i rekla...

„Samo malo.” Pogledala je natrag. A to je staro pomućeno lice koje je stršalo s vrata ondje dolje reklo: „Idi, najprije umijesi meni kolačić, pa mi ga donesi.” O. „Meni donesi malo vode u svojoj ruci i komad kruha jer TAKO KAŽE GOSPOD...” O, to je bilo to. O! Onaj mali komadić koji je imala (Vidite li?) ona ga je posvetila Bogu. To je bilo dovoljno da je hrani do kraja vremena. Da. Vidite, kada je bila slaba onda je bila jaka.

120 Jedna je imala samo malu posudu s malo ulja unutra. I nije imala ništa, njena dva sina imala su biti prodana u roblje. Nije imala ništa drugo što je mogla učiniti s tom malom posudom ulja. To nije bilo mnogo, bila je na kraju.

Ilija joj je rekao, rekao je: „Što imaš u svojoj kući?”

Rekla je: „Samo malo ulja u posudi.”

Rekao je: „Odi svojim susjedima, posudi ih mnogo.”

Evo, pogledajte, pripremanje prije nego li se to uopće dogodi. Huh? Pripremite se. David je čuo taj zvuk u grmovima murve. Ilija je vidio oblak samo veličine šake, rekao je: „Čujem zvuk obilja kiše.” Kad bi Bog samo mogao doći do nekih praznih posuda... Tako je.

Rekao je: „Napuni kuću punu njih.” Amen.

Vidite li što Bog želi? Bog mora imati prazne posude. Slušajte. Imali smo toliko doktrine, toliko crkvenih besmislica da smo dolje na dnu bačve. Preostaje samo jedna stvar: okrenuti se Bogu i Njegovoj Riječi. I ako ćete to učiniti, uzmite nekoliko praznih posuda. Izvadite sve metodističko iz njih, sve pentekostalno iz njih i sve baptističko iz njih i samo ih pustite da budu posude i postavite ih u kuću. I potom uzimajte iz ove Posude i počnite izlijevati (Amen.), samo počnite izlijevati.

Imala je dovoljno da se pobrine za sebe i za svoju djecu i sve drugo i da otplati sve dugove. Zašto? Zašto? Samo ono malo što je imala, posvećeno Bogu, i slijedila je riječ ovog proroka, završila je dobro.

121 Bože, pošalji nam proroka koji će uzeti Riječ Božju, koji neće uzeti nešto - nešto drugo, već samo uzeti prazne posude. Kad bi Bog samo mogao doći do praznih posuda i potom uzeti Riječ Božju i izliti ju u osobu.

Ne neki kažu: „O, tresao sam se kada sam Ga primio. Govorio sam u jezicima kada sam Ga primio. Plesao sam u Duhu.” Zaboravite to (Razumijete li?), zaboravite to. Samo ostanite ondje dok ne dođe (To je sve.), dok se posuda ne ispuni.

„I ne pomišljajte govoriti u sebi: 'Imamo ovo i ono,' Bog može od ovog kamenja podići djecu Abrahamu." O! Zašto? Imao je TAKO KAŽE GOSPOD. Imao je Poruku; Bog je predvidio da on ima doći. I razlog zbog kojeg je to došlo u takvoj jednostavnosti, prešlo je preko vrhova njihovih glava.

115 Kada je Isus došao, rekao je: „Što ste izišli vidjeti, intelektualnog govornika kojeg se može promijeniti iz metodista u baptista, a iz baptista u prezbiterijanca, iz prezbiterijanca u pentekostalca, a pentekostalca u nešto drugo? Jeste li izišli vidjeti trsku koju vjetar njiše? Ne Ivana." Rekao je: „Jeste li izišli vidjeti čovjeka odjevenog u mekanu opravu?" Rekao je: „Oni su na kraljevskim dvorima, takav propovjednik." Rekao je: „Što ste izišli gledati, proroka?" Rekao je: "Više nego li proroka."

116 Ivan je bio više od proroka. I pogledajte, došao je kao najponizniji od svih njih. Ali je bio više od proroka. Zna li što je Ivan bio? Bio je glasnik saveza. Sigurno jest. Otišao je dalje od proroka. Prorok je vidjelac koji vidi stvari. Ivan ih je vidio, ali je bio više od toga. Bio je glasnik saveza. Rekao je: „Da, to je onaj o kome je rečeno: 'Ja šaljem glasnika Svojega pred licem Tvojim.'" To je on bio, bio je glasnik saveza. Sigurno. U svom jednostavnom načinu dolaska, to je samo zaslijepilo intelektualca.

117 Dakle, ubrzo ćemo morati završiti, još nekoliko minuta, ovdje imam nekoliko stvari koje želim reći, neke citate Pisma i neke zabilješke.

Što je s udovicom sa šakom hrane? Došla je do svoje slabosti; vjerojatno se nasmrt izgladnjela. Nije imala hrane. Nije mogla ići nigdje drugdje i posuditi bilo kakvu hranu, nitko je drugi nije imao. Ali je došla do mjesta, veliki vjernik, njen je muž bio veliki Božji čovjek. I bila je udovica s djetetom. I imala je samo šačicu hrane, ali je to bilo dovoljno; to je bilo sve što je trebala. Posvećena u rukama Božjim, na tome je živjela tri godine i šest mjeseci, na šačici hrane. Bila je oslabjela.

118 Tog je jutra izišla da pokupi dva štapa i da ih slomi i stavi zajedno. Vidite, dva su štapa križ. Razumijete li? Slomiti... Rekla je: „Uzet ću dva štapa." Nikada nije rekla: „Uzet ću pregršt," dakle, samo dva štapa. To je to. Vidite li simbol?

O, da, stari drevni način... Dakle, način paljenja vatre je uzeti cjepanice i ukrižiti ih, zapaliti ih točno u sredini. Kada idem kampirati, ja... U planinama po noći, da se ne smrznem, pognem jednu cjepanicu ovdje i jednu cjepanicu ovdje i po noći samo gurkam krajeve prema gore i to ih jednostavno tako spali kako dolazite (Razumijete li?), ravno kroz križ.

119 „Ja sam - imam dva štapa. Spohat ću, pripremiti ovu hranu, ovu malu šačicu hrane te sebi i svom sinu pripremiti kolač. Pojest ćemo ga i umrijeti." Zaista je bila u slabosti, nije li? Ona je rekla... I okrenula se i počela hodati natrag. O, to vruće jutro. O, tada je bilo prošlo mnogo

nemamo pameti."

Pomislio sam: „Pa, možda je to razlog."

Vidite, stvari svijeta morate držati podalje od sebe. Dakle, ne podržavam neznanje, ne - ne to, već pokušavam razmišljati da kada dođete na mjesto gdje mislite da vi jednostavno - vi jednostavno znate toliko da nitko drugi ne zna ništa o tome... Vaše je znanje u redu dokle god ono ne - dokle se ono ne suprotstavlja Božjim obećanjima.

54 Nama upravlja pet čula, a tih pet čula: vidjeti, okusiti, osjetiti, pomirisati i čuti, su vrlo dobra dok ne ometaju čulo vjere. Onda kada dođu protiv vjere... A kako znate koje je u pravu? Jer će se vjera uvijek slagati s Riječi. A onda ako - ako je vaša vjera suprotna Riječi, ili vi mislite da jest, onda nemate vjeru. Imate lažnu vjeru. U svojim čulima imate hvalisanje o nekakvoj stipendiji o kojoj ste naučili ili nešto. Ali kada se maknete od toga i potpuno ovisite o vjeri, a vjera može biti sagrađena samo na Riječi Božjoj: ispravna vjera.

55 Jedan mi je liječnik jednom rekao: „Vjerujem, Billy, da ako oni ljudi - da im kažeš da odu tamo vani i dotaknu taj stup, to drvo i da vjeruju, da bi oni ozdravili, svejedno bi ozdravili."

Rekao sam: "Ne, nikako. Ne može biti, doktore, zbog ove jedne stvari (Razumijete li?), ti ljudi znaju da je to samo stup. Znaju da nema kreposti niti snage u tom stupu."

Ali svaki čovjek koji je mentalno uravnotežen znao bi da je to Riječ živoga Boga, da svoju vjeru mogu temeljiti na tome i znati da je to TAKO KAŽE GOSPOD. I ako je bilo što suprotno Tome, onda ne vjerujem svojim čulima. Ne, nikako, jednostavno ga pustite na miru. Slijedite svoje drugo čulo, čulo vjere.

56 U redu, Bog uzima te ljude da učini... Kada su oni nitko, predat će Mu se.

D. L. Moody iz Chicaga, bio je iz Bostona, bio je postolar, malecni maleni momak, nedostatan, nije se oslanjao na sebe. Dakle, vi uzimate one velike škole koje imaju, Škola Moodyja ondje gore, kad bi se Dwight Moody mogao ponovno podići i vidjeti tu školu, prva stvar koju bi Dwight Moody učinio bila bi da se riješi te škole.

Kad bi se Martin Luther podigao, prva stvar koju bi učinio bila bi da se riješi luteranske organizacije. John Wesley bi učinio isto. Ti ljudi nikada nisu osnovali te organizacije, to su učinili ljudi koji su ih slijedili.

57 Pavao nikada nije organizirao niti jednu crkvu jer je sam rekao: „Nakon mog odlaska ustat će mnogi od samih vaših skupina koji će govoriti izopačenosti." Bilo je to nakon Pavlove smrti i stotinu ili dvije

godine nakon toga formirali su Katoličku crkvu, prvu organizaciju. Ljudi su ustali. Nakon Moodyjeve smrti su imali školu Moodyja, nakon Wesleyjeve smrti su formirali veslijevsku crkvu, nakon Lutherove smrti su formirali luteransku crkvu. Bog šalje heroje, a oni grade...

Nije ni čudo što je Isus rekao: „Vi - vi obijeljeni zidovi.” Rekao je: „Vi - vi kitite grobnice prorocima, a vi ste ti koji su ih unutra stavili.” To je točno.

Ti su veliki ljudi ustali, zatim su im podigli spomenik. Ja mislim, baš poput Davida: „Dobro je služio Bogu u vlastitom naraštaju.”

Stoga je to način na koji to valja činiti. Neka organizacije i stvari poslije budu podalje od vas.

58 Moddy, stari mali postolar, bio je slab. Bio je primjer slabosti. Prva stvar koja piše je da je Moody... Uopće nije imao obrazovanja, a gramatika mu je bila toliko slaba da je to bilo strašno. Jednom mu je došao jedan čovjek i rekao: „Gospodine Moody,” rekao je, „vaša je gramatika najslabija koju sam ikada čuo u svom životu.”

On je rekao: „Ja sa svojim neznanjem osvajam duše, što vi činite sa svojim obrazovanjem?” Mislim da je to bio dobar odgovor. Sigurno jest.

I dakle, vi postanete članom te škole, zasigurno ćete morati biti ugladen naučnik. To je točno. [Jedan brat kaže: „Samo su to izokrenuli.” - urednik] Dakle, da, izokrenuli su to, točno, otišli pravo natrag u drugom pravcu.

59 To je ono što ljudi čine. Kada sam na početku svoje poruke rekao... Umjesto da se kršćani ponize i isprazne kako bi pronašli više prostora za Boga, oni se pokušavaju izgraditi samostečenim znanjem ili nekim tehničkim školskim znanjem ili nečime; to ih udalji dalje od Boga nego što su bili kada su krenuli.

To je ono što ja mislim o tim umjetnim pozivima na oltar. Dovedete ga i sljedeći je put deset puta teže ponovno ga vratiti. Neka sjedi i sluša dok Bog ne učini nešto za njega. A onda neka dođe i to ispovijedi, ustane zazivajući Ime Gospodnje. To je točno.

60 Primijetite Moodyja, slabog obrazovanja, slabog govora, fijukao je kroz nos. Baš sam neki dan slušao njegovu povijest. Fijukao je kroz nos, nazalno stanje. Fizički sitan, ćelav momak, zalisci su mu padali niz...?..., i maleni, sitni, niski momak; fizički je bio fizička olupina. Tako da nije imao ništa nego neprestanu slabost. Ali ga je Bog upotrijebio da protrese svijet u njegovom danu.

Jednom je jedan novinar otišao na njegov sastanak (čitao sam), a novinar, da bi sastavio članak o tome kakav je to čovjek bio (veliki čovjek,

svu svoju teologiju, Bog ga je učinio misionarom za pogane.

Kada je Mojsije izgubio svu svoju sposobnost i postao slab, Bog ga je učinio moćnim i poslao ga u Egipat u sili Duha, u njegovoj osamdesetoj godini, zalisci su visjeli, njegova je žena bila na mazgi i djetešce je sjedilo na njenom boku, a štap u njegovoj ruci, otišao je dolje i pobijedio Egipat. Da.

Vidite li? Ne s vojskom iza sebe kako je htio ići, već u sili Duha. Amen. Kada ste slabi, onda ste jaki.

111 Samo je hodao tim putem, nije mucao, nije se spoticao, nije ništa, odšetao je pravo do Ahaba i rekao: „Imam Riječ od Gospoda.”

Rekao je: „Ti si taj koji uznemiruje Izrael.”

Rekao je: „Ti si taj koji uznemiruje Izrael.” Sigurno. O, brate. Sigurno. „Izvedi one intelektualne svećenike koje imaš ovdje gore i hajde da vidimo tko je Bog.” Evo vam. „Popni se na goru Karmel, neka Bog koji je odgovorio na pedesetnici ponovno odgovori natrag. Hajde da vidimo je li Bog i dalje isti Bog, je li Isus isti jučer, danas i zauvijek.” Sišao je s gore, imao je Poruku. Da. Ali je prije toga postao vrlo slab, izgubio je sve prije nego li je to učinio. Morao je postati slab prije nego li je mogao postati jak.

112 Jednostavnost Evanđelja je ta koja spotiče ljude. Oni pokušavaju to učiniti nečim drugim, velikim i intelektualnim, a radi se o jednostavnosti. Ali Bog uzima sam alat poniznosti i slabosti i jednostavnosti da njime čini Svoja djela. To je samo oruđe u Božjoj ruci.

Ivan Krstitelj, njegova poruka, Kristov preteča, tako jednostavan da je to prešlo preko glava ljudi. Poslušajte samo na trenutak. (Nadam se da vas ne zadržavam predugo, stojte oko zidova. Razumijete li?) Pogledajte. Ivan, kada... Svi su proroci svjedočili o dolasku Mesije. Jedan je od njih rekao da će bregovi skakati poput malih ovnova. Drugi su rekli: „Lišće će pljeskati svojim rukama.” Jedan je rekao: „Sve će se nizine uzvisiti, a uzvisine sniziti.” O! Kakav dan.

113 Jeste li zamislili školu proroka i intelektualno shvaćanje toga? O, sve su imali tako klasično. Ali kada se to dogodilo, iz pustinje je izišao jedan stari propovjednik koji nikada nije imao niti jedan dan školovanja u svom životu, njegova je gramatika vjerojatno bila jako slaba. Otac mu je bio svećenik, ali ga je Bog maknuo od toga (Imali smo to u lekciji prošle nedjelje.), nije mu dao da bude umiješan u te denominacije te ga je odveo vani u pustinju da ga sam obuču. Takvi će - takvi će ostati s Riječi Božjom.

114 Izišao je iz pustinje s oko trideset godina, zamišljam crnu bradu koja visi vani oko njegovog lica, veliki kovrčavi stari komad ovčje kože omotan oko njega, stajao je u blatu do svojih koljena, rekao je: „Ja sam onaj o kojem je govorio prorok Izaija.” I neke su denominacije izišle, on je rekao:

kako su oni činili. Osudio si Ahaba i sve ove moderne stvari i sve moderne crkve i rekli smo onim propovjednicima gdje pripadaju. Bio si primjer. Stajao si ondje bez imalo pomoći, ikoje organizacije, ičega iza sebe, ali si ostao s Mojom Riječi. Sada ću ti nešto dati. Idi ondje dolje i reci onom licemjeru: 'TAKO KAŽE GOSPOD: s neba neće pasti ni rosa dok ju ja ne pozovem.'" O. Uzeo ga je gore na vrh planine da mu nešto pokaže.

107 O, mogu ga vidjeti tog jutra, dolazi, hoda niz taj samarijanski put. Nije bio privlačna izgleda, sigurno, ta se čelava glava sjajila na suncu, sijeda kosa i zalisci su visjeli oko njegovog lica, komad ovčje kože. Biblija kaže da je bio dlakav, dlake svugdje po njemu, pretpostavljam da je izgledao neuredno, taj mali stari štap u njegovoj ruci, s tim malim starim očima koje su gledale ravno u nebo, hodao je putem... I vi... on... Pretpostavljam da se ponašao poput šesnaestogodišnjaka kada je imao osamdeset godina. Ovdje je dolazio, hodao putem, pravo ravno u Samariju. Brate, onda je već u svojoj slabosti bio učinjen jakim: „Dosta je snaga Moja. Ne brini se za organizacije, Ilija. Ne brini se za njih, Moja je snaga sve što ti je potrebno.”

108 Sjećam se da sam jednom stajao pokraj velikog hrama i rekao: „Gospode, zaista ne bih volio da dođu u moj - moj ured.”

On je rekao: „Ja sam tvoj udio. (Razumijete li?) Ja sam tvoj udio.”

„U-u slabosti, onda sam ja... Moja je snaga jaka. Moja savršena volja može biti ispunjena (Pavao ili Ilija, tko god da si) kada se makneš s puta.” Razumijete li? „U tvojoj slabosti, onda sam Ja učinjen jakim. Ja sam Taj. Ja sam Jaki koji ulazi i ispunjava.”

109 Mogu ga vidjeti kako hoda ravno onim putem za Samariju, one male stare oči su onako gledale, o, nekakav polu-smiješak na njegovom licu. Brate, došetao je ravno u Ahabovu prisutnost. Nije ni zamuckivao, nije niti mucao. Ne, ne. Pod onim malim starim žgoljavim prsima kucalo je srce u kojem je živio Duh Sveti. Da, zaista. Došao je hodajući tim putem, došetao je pravo ispred Ahaba i rekao: „S neba neće pasti ni rosa dok ju ja ne pozovem.” Ustao je na noge, okrenuo se i otišao natrag u pustinju.

Rekao je: „Dobro si obavio posao, Ilija. Dođi ovdje gore; zapovjedio sam svim vranama da te sada hrane i - i sjedi ondje neko vrijeme ovdje dolje.” O!

Kada je bio slab, onda je postao jak. Sigurno. Potresao je nebo da ne bi pala kiša. Tada je on postao jak, kada je izgubio svoju crkvu, izgubio je sve što je imao, sve drugo. Ali je ostao s Božjom Riječi; tada je imao silu da zatvori nebo.

110 Kada je Jakov izgubio svu svoju snagu, tada mu je Bog dao silu da postane knezom. Razumijete li? Kada je Pavao izgubio svoje obrazovanje i

veliki momak).

Gdje je ta mala sklopka kojom se isključuju kasete? Je li ovo to? Morat ću to onda držati.

61 Moody je bio veliki čovjek. Bio je dobar čovjek. I, dakle, mogao je privući pažnju ljudi, držati ih potpuno prikovane pažnje. Dakle, jedan je novinar otišao gospodinu Moodyju i rekao - otišao je na sastanak da bi sastavio članak o tome kako veliki publicitet...

Kao što je novinar nedavno baš otišao i napisao članak o jednom drugom velikom evanđelisti, rekao je: „Taj je čovjek elokventan. On je doktor teologije. Koristi najbolju gramatiku koju sam ikada čuo. Drži ljude u svojoj psihologiji. Može držati ove ljude potpuno prikovane pažnje.”

62 „Dwight Moody,” kada je novinar otišao, rekao je, „ne vidim što je u njemu toliko privlačno bilo kome.” Rekao je: „Prva stvar, ružan je koliko god može biti. Sljedeća stvar, fizički je u vrlo lošem stanju. Sljedeća stvar,” rekao je, „on je... Nema obrazovanja. Njegova je gramatika najslabija koju sam ikada čuo.” I rekao je: „Fijuče i hripa dok propovijeda.” I rekao je: „U Dwightu Moodyju ne vidim ništa što bi privuklo ičiju pažnju.”

Donijeli su članak gospodinu Moodyju. Pročitao ga je, pomalo se nasmijao u bradu, rekao je: „Sigurno da ne, to je Bog.” Sigurno. Ljudi ne dolaze vidjeti Dwighta Moodyja, dolaze vidjeti Boga.

Ljudima nije bitno koliko ti svjedočiš, oni žele neku stvarnost u tvom životu koja dokazuje da te je Bog uhvatio. Bilo da si ti metodist, baptist, pentekostalac, što god da jesi, oni žele vidjeti Boga. To je točno. Ljudi... Veliki ljudi, ljudi koji su bili slabi i svjesni svojih slabosti...

63 Pogledajte Mojsija, mladog intelektualnog čovjeka. O, bio je naučnik. Bio je toliko obrazovan u svoj mudrosti Egipćana da je mogao poučavati Hebreje. Mogao je poučavati Egipćane. Mogao je poučiti bilo koga jer je Mojsije bio veliki čovjek, pametan momak. O, bio je moćan čovjek.

U Cecil DeMilleovoj predodžbi toga, kada - kada je imao - pustio „Deset Zapovjedi” i ovaj je čovjek došao koji je bio... Zaboravim ime čovjeka koji je igrao ulogu Mojsija tamo, neki glumac, ali veliki čovjek s velikim rukama i snagom. I Mojsije je možda bio takav čovjek.

64 Znamo da je bio snažan i dobro obrazovan, stoga je na sebe uzeo, vidio je potrebu tog dana... O, Bože moj, neka se ovo usidri. Uvidjevši potrebu tog dana, Mojsije sa svojim intelektualnim moćima i svojom sposobnošću s kojom je to trebao učiniti... Bio je pametan čovjek. Bio je dolazeći faraon. Imao je psihologiju. Imao je - imao je moć. Bio je fizički snažan. Imao je - imao je sve. Stoga je rekao: „Dobro sam opremljen. Znam sve o tome. I ako ima čovjeka u zemlji koji je to sposoban učiniti,

onda sam to ja. Stoga, ja sam čovjek za ovaj trenutak pa ću ja napraviti korak." I izišao je da učini djelo koje je bilo ispravno i u Božjoj volji i ponudio je svoje prirodne sposobnosti. I Bog je to odbacio. Nije mogao upotrijebiti niti jednu stvar koju je Mojsije imao.

Nije ju mogao upotrijebiti onda niti - niti ju može upotrijebiti sada. Bog ne može upotrijebiti naše prirodne sposobnosti. Sebe i svoje sposobnosti moramo maknuti s puta i predati se volji i sili Božjoj.

65 Kažete: „Pa, brate, ja mogu propovijedati." On to ne može upotrijebiti dokle god ti možeš propovijedati. „To je u redu. Mogu učiniti ovo. Mogu učiniti ono." Ne možete učiniti ništa. Pa, onda to Bog ne može upotrijebiti. Ali ako se predate Bogu i Njemu dopustite da to učini...

Kažete: „Pa, brate Branhame, ja znam. Ja sam učitelj." Pa, dokle god si ti učitelj, pa, On neće mnogo postići. Ali Duh Sveti je naš Učitelj. Naravno da jest. Bog je poslao Duha Svetoga da bude Učitelj nad Crkvom.

Neki ljudi idu u školu godinama i godinama i godinama. Što oni čine? Čitaju članke iz djela „Gornja soba" i tako... (O, to je dobro.) Uzimate „Nacionalna lekcija nedjeljne škole". Nemam ništa protiv toga. To su Božje Riječi i stvari, ali je to složeno s intelektualcima. To mora doći po sili i uskrsnuću Krista i ne možete se osloniti na svoje prirodne sposobnosti.

66 Tako Mojsije, taj mlad, dobar, jak, velik, intelektualan čovjek, on je krenuo da učini dobro djelo, ali Bog to jednostavno, apsolutno nije mogao upotrijebiti. Nije mogao upotrijebiti njegove prirodne sposobnosti.

I mi ne možemo... Nije da danas ne možemo... Bog ne može upotrijebiti naše prirodne sposobnosti.

Ali je Mojsije imao jednu stvar kojoj se ja divim, imao je dovoljno razuma znati da je pobijeđen. Mi nemamo. To je sve. „Napravit ćemo novu denominaciju. Dovest ćemo nekog drugog s darom iscjeljenja ili nečime," pentekostalci. Razumijete li? Razumijete li? Mi - mi jednostavno ne znamo dovoljno da bi shvatili da smo pobijeđeni. Pentekostalna crkva, Skupštine Božje, Ujedinjena, oni ostali, čini se da nemaju sposobnosti znati da su pobijeđeni. Haleluja. O, volio bih kad bih mogao učiniti da ovo ostane. Oni su pobijeđeni. Crkvena je organizacija pobijeđena baš kao što su i ove Sjedinjene Države pobijeđene, u drhtanju i strahu, a bombe ondje vise za njih, znaju da su otplesali i odhodali svoj život u pakao. I pobijeđene su. Duh je izišao iz njih. Morali biste pročešljati drveće da biste doveli mladiće u vojsku, vidjeli su što se dogodilo u drugome. Pobijeđeni smo. Crkva je pobijeđena. Oni to znaju.

67 Mojsije je to uvidio i onda je znao dovoljno... Bog ga je odveo natrag nakraj pustinje da ga nauči nešto ljudske slabosti. Odveo ga je natrag da ga nauči o čemu se tu radilo. Toliko je dobro naučio. O, zaista je naučio

otišli, ovdje više nitko nije ostao. Nemam nikoga - nikoga kome bih propovijedao." Amen. „Da, stajao sam na Tvojim Riječima, Gospode, i sada pogledaj gdje sam sada, nitko me od njih neće primiti. Odem u grad, oni kažu: 'Evo onog starog čudaka. Da, da, evo onog starog čudaka, dolazi u grad, sada će početi urlati - urlati o ovom modernom životu ovdje i svemu.'"

„Nemojte ga primiti. Pastore, da nisi surađivao s tim tipom. Ne, nikako."

Pastor: „Sada je taj stari fanatik ponovno u gradu. (Razumijete li?) Taj Ilija ondje, stari ćelavi momak, da se niste obazirali na tog starog momka. Pogledajte ga, niti se ne oblači poput crkvenjaka s njegovim svećeničkim odorama poput mojih (njegov šešir, znate, i stoji naprijed i ovratnik okolo, znate)." Rekao je: „On ne..." Rekao je: „On - on - oni... On - on je druga vrsta. On - on je čudan tip."

I pretpostavljam da su neki veliki momci rekli: „Znaš što? On - on je neurotičan. Uh-huh, da, on - on je neurotičan, živi ondje u pustinji, većinu svoga vremena stoji vani u šumi, ulazi s komadom ovčje kože omotane oko sebe. O! A onda osuđuje one žene... Mm, mm, nikada nisam vidio takvu stvar. Nemoj... Nemoj - nemoj - nemoj uopće imati nikakve veze s njim. Nemoj surađivati."

106 Pa, udruženje propovjednika se okupilo, znate, rekli su: „Svi vi nemojte - nemojte imati ikakve... Pustite ga; na kraju će - će mu stati pamet. Neka ukorava dok mu mozak ne ispadne. To je sve, pustite ga na miru."

Ali stari Ilija je hodajući pravo vjerno s Bogom ostao upravo s Riječi. Ondje dolje bi imali mali sastanak i on bi pogledao po slušateljstvu i rekao: „Sve vi Jezabele..."

„O, kakva drskost. Nikad više neću ponovno ići slušati tog čovjeka. Ne, nikako, neću nimalo trpjeti."

To ga nije zaustavilo, on je svejedno ostao upravo ondje. Kada je izgubio svoju crkvu, kada je izgubio svoju... Sve su se denominacije okrenule protiv njega; tada je on postao slab, rekao je: „Jedini sam ja ostao, hoće da me ubiju." Rekao je: „Upucali bi me kad bi prošli nekažnjeno." Uh-huh. Razumijete li? „Ali ja... Traže moj život. A ja sam jedini preostao, Gospode, što mogu učiniti?"

Tada je postao slab (a ipak je ostao vjeran priznajući svoju slabost i sve) da je Bog rekao: „Dođi gore na planinu, dat ću ti novu poruku. Sada ću ti poslati novu poruku. Već sam ti rekao da odeš osuditi te stvari, a sada ću te poslati natrag s nečime što će dokazati da je to bilo ispravno." Rekao je: „Dobro si obavio posao, Ilija. Rekao si im o prvoj dami i sve to i

svoje fakultete. Bog je s nama. Kuda je izišao Bog iz nas kada je došao k tebi?"

On je rekao: "Vidjet ćeš jednog dana." Uh-huh, to je točno.

Što je on bio? Bio je slab, ali je bio najjači među njima. Zašto? Jer je imao Riječ Gospodnju. O, brate, zar je bitno oko - bilo što drugo dokle god imaš TAKO KAŽE GOSPOD?

102 „Pa, brate Branhame, ako ćeš napraviti kompromis što se tiče Isusovog Imena za krštenje, imat ćemo veliki sastanak u Chicagu ili takvim mjestima." Huh. Mislite li da bi on to učinio? Nije me briga gdje se okupili, što činili, brate, ostani s TAKO KAŽE GOSPOD.

Želim da mi netko dođe reći gdje je to pogrešno. U Riječi Božjoj mi pokažite gdje je to pogrešno. Da. Oni se neće time pozabaviti. Ne, nikako. Ali je to TAKO KAŽE GOSPOD. Ostanite s time ako vas svatko od njih udari. Nije bitno koliko slabi postanete: „Tada postanem jak." Kada me izbace, Bog će me prihvatiti. Uh-huh, da. Bog... Oni vas izbace, Bog će vas prihvatiti.

Zapamtite, otpadnici su ti koje Bog uvijek podigne, oni koji su nitko. On ih tada načini da budu netko i nešto za Njega. Možda to ne znaju u ovome životu, ali će to biti u onome koji dolazi (Razumijete li?), to je taj.

103 I dati mu TAKO KAŽE GOSPOD, jer zašto? Ostao je s Riječi. Imao je ispravnu poruku. Bog mu je dao viziju. Ostali nisu imali nikakvu viziju. Razumijete li? Imao je viziju. Zašto? Jer je ostao s Riječi. Ondje smo vidjeli znamenja i čudesa. Jer... Drugi su se pravili poput Toga, ali je on ostao s Riječi. Požurimo sada.

104 Ilija, kada ga je njegova crkva izbacila i napustila zbog modernog svijeta. Pretpostavljam da ih je Ilija zaista izgrdio na pasja kola. Ne mislite li tako? Znate što je Ilija bio. Pretpostavljam da je u svojoj ranijoj službi ustao ondje i rekao: „Pa, vi žene pokušavate biti poput prve dame, gospođice Jezabele. Vi moderne žene ste poput prve dame zemlje, odijevate se poput nje, ponašate se poput nje. Vi propovjednici..." O, kako ih je izgrdio, a oni su svi samo nastavljali otpadati sve dok više nije bilo nikoga.

105 Tada je morao doći do kraja svoga puta. Više nitko nije htio s njim surađivati. Nijedna crkva više nije htjela s njim surađivati. Cijela ga je njegova crkva napustila, otišla natrag u svijet (Isto kao što je to danas. Tako je.), nastavili su ići natrag u svijet. Samo ih se nekolicina držala, jedan ovdje i jedan ondje, dolazili su daleko s drugog kraja zemlje gdje ste morali ići da ga vidite i tako dalje.

Bio je u prilično lošem stanju, došao je do kraja svog znanja i rekao je: „Gospode, stajao sam na Tvoj Riječi, rekao sam istinu. A svi su oni

lekciju. Mora da je Bog imao neko vrijeme s njim tamo natrag. Znate, Mojsije je imao naglu narav i Bog mu je dao ženu po imenu Sipora; ona je također imala naglu narav. Stoga pretpostavljam da nije sve bilo ugodno natrag nakraj pustinje neko vrijeme kada su njihove nagle naravi istovremeno izmakle kontroli.

Pretpostavljam da mu njegovo intelektualno shvaćanje o tome kako bi psihologija trebala upravljati osobom nije bilo od neke koristi jer kada je bio na svom putu dolje za Egipat, vidim da je Sipora i dalje imala naglu narav. Odrezala je kožicu svoga sina i bacila je pred Mojsija, rekla je: „Krvav si mi muž."

Bog je bio toliko ljut na njega da ga je na kraju tražio; da ga je našao bio bi ga ubio. Pretpostavljam da su bile neke stvari koje ga je Bog morao naučiti ondje natrag (Razumijete li?), da je on čovjek. Sva njegova mudrost Egipta, sva njegova moć intelekta, Bog nije mogao upotrijebiti niti jednu od njih.

68 Vi dođete, kažete: „Dakle, Gospode, školujem se već četrdeset godina. Ja sam - ja sam intelektualni proučavatelj. Mogu citirati tu Bibliju zatvorenih očiju." Bog ne može upotrijebiti niti mrvicu toga. Razumijete li? Ne.

„O, pripadam najvećoj crkvi u zemlji. Ja - ja sam... Ja sam ovo, Gospode. O, pentekostalac sam. Ja... Slava Bogu. Baš sam neku noć primio Duha Svetoga. Haleluja. Potaknut ćeš me da učinim to i to." Bog ne može upotrijebiti niti mrvicu toga. Ne. Kada si ti pobijeđen i shvaćaš da si pobijeđen, tada dođi natrag i ponizi se. Postani slab, uvidi da si ljudsko biće. I nema ničega što vaš intelekt može učiniti da...

Bog nikada neće upotrijebiti ljudske slabosti, Bog se po ljudskim slabostima izlije u vas, a tada upotrijebi Sebe. Vi samo postanete instrument. Sigurno. Morate sebe maknuti s puta.

69 Mojsije, o, on je naučio, zaista je dobro naučio ljudske slabosti. Toliko ih je dobro naučio da kada ga je Bog pozvao, imao je sedam slabosti kojima je mogao argumentirati protiv Božjeg poziva. Jeste li u prvom djelu Izlaska proučavali sedam slabosti? Imam ih zapisane ovdje, želim da ih poslušate:

Prva je slabost bila manjak poruke.

Druga slabost koju je imao bila je manjak autoriteta.

Treća slabost koju je imao bila je manjak elokventnosti.

Četvrta je bila prilagođavanje.

Peta je bila uspjeh.

Šesta je bila iznimka.

70 Dakle, usporedite svoje s njegovim i vidite možete li naći to, vidite možete li postati onoliko slab koliko je on bio. „Gospode, nisam ni za što. Ne mogu govoriti. Ubio sam Egipćanina. Ne mogu se vratiti. O, sve. Neće me primiti. Nemam poruke. Imam... Ne mogu govoriti. I u govoru sam spor.“ I vidite li kakav je bio? Bio je ništa. Brate, bio je izliječen. Da, Bog ga je mogao upotrijebiti onda nakon što je bio izliječen. Razumijete li? Da, to je...

Može nas upotrijebiti nakon što se izliječimo da bi saznali da: „Moj doktorat iz znanosti i doktorat prava i doktorat prava,“ ili što god da je to, „sve su moje titule ništa.“ Bog ih ne može upotrijebiti.

71 „Pa, ja sam iz Skupštine Božje. Ja sam jedinovac. Ja sam baptist. Ja sam prezbiterijanac.“ Bog ne može upotrijebiti niti mrvicu toga. Što se brže maknete od toga, pa, bolje ćete se - ćete se - ćete se predati Bogu.

Poput proroka, rekao je: „Čovjek sam nečistih usana i u nečistom narodu.“ A anđeo je otišao i donio kliješta i otišao do oltara i uzeo žeravu te mu dotaknuo usne. Tada je povikao: „Gospode, evo me, mene pošalji.“ Da, nakon što je shvatio da on... Iako je bio prorok, imao je nečiste usne.

Čim mi shvatimo da smo - smo ništa, da ste ništa, vi ste prašina zemaljska. Bog vas ne može upotrijebiti. Da, vaše isku... Sve vaše slabosti ne mogu se usporediti s Mojsijevim. On je ovdje imao šest različitih slabosti i naučio je ljudske slabosti.

72 Dakle, primijetite razliku između Mojsija koji je susreo Boga i Mojsija koji je gledao na...?... kao danas. Rekli su: „Pa, mi trebamo to i to. Trebamo probuđenje u zemlji. Reći ću vam što ću učiniti, idem natrag i učit ću dok ne dobijem svoju diplomu. Uh-huh. Idem natrag i učit ću dok ne postanem doktor prava. Učit ću književnost. Učinit ću sve to, tada ću izići i biti vrlo važan čovjek. Ugušit ću sve ove ljude dolje koji su ovdje započeli. (O, brate.) Nabavit ću si zgradu vrijednu tri milijuna dolara. Nabavit ću si dvanaestak Cadillaca. I...“ O, brate. Najbolje bi ti bilo da niti ne počneš jer si pobijeđen od početka. Razumijete li? Ali je problem u tome što oni to ne znaju.

73 Misle da morate imati kovrčavu kosu i nositi odijela i govoriti „aaaaamen“ jako lijepo i sve na taj način te biti kraljević. To je ženina lutka. Bog želi muškarce, pobožne muškarce, muškarce koji mogu protresti.

Ali mi danas želimo Hollywood. Želimo nešto što - što je očima poželjno. Želimo nešto što može govoriti toliko intelektualno da nam dopusti da zaspemo na pet minuta dok on - nedjeljom ujutro.

Bog želi odvajače koji će je poslati poput bljeska munje, osuditi grijeh do korijenja (Tako je.), iskupati ga.

99 „O,“ rekao je, „da, postoji takav.“ (Tamo, o hvala Bogu za to.) Uh-huh. „Postoji takav,“ ali rekao je, „Mrzim ga. A i svi ga ostali mrze.“ Rekao je, „Izbacili smo... Izbacili su ga iz te organizacije, svaki od njih.“ Rekao je: „Došao je ovdje dolje da drži sastanak, istjerali smo ga iz grada. Sigurno. Ne želimo imati nikakve veze s njim. Pa,“ rekao je, „slabić je i došao je iz vrlo siromašne obitelji. Gramatika mu je strašna.“ (Uh-huh, poput Moodyja, znate.) „Da, gramatika mu je strašna.“ I rekao je: „Zaista, kao teolog, on je najjadniji kojeg sam ikada čuo. Nikada nisam čuo ništa poput njega. O, on samo jednostavno sruši njihov obred. Pa, njihovo je apostolsko vjerovanje raskomadano zbog njega. Nikada nisam čuo za takvu stvar. O, on to jednostavno raskomada i oni ga mrze i ja ga mrzim, svi ga mrze.“

„O,“ Jošafat je rekao, „neka kralj ne govori tako, već bih ga ja volio čuti.“ Znao je što bi Ilija rekao. Znao je to...

100 Bog je zaobišao sve velike, jake, intelektualne propovjednike i Svoju Poruku stavio u malog momka koji je tvrdio da ne zna ništa. Ali što je on učinio?

Iskušali su ga i rekli: „Sada reci istu stvar koju su oni rekli.“

On je rekao: „Govorit ću ono što mi Bog stavi u usta, to je sve.“ Rekao je: „Ako želiš postati jak... Dakle, zapamti da si ti samo - ti si - ti si ovdje pomalo izvan reda, mali. Zapamti, izbačen si iz te organizacije. Možda će tvoje članstvo ponovno uzeti u obzir ako se samo složiš s njima u ovo vrijeme krize kao što je ovo. Svi se spremamo imati veliku kampanju,“ rekao je, „ako se samo složiš sa mnom.“

Rekao je: „Neću reći ništa osim onoga što je Bog rekao.“ Amen. Napraviti kompromis, biste li od Božjeg čovjeka mogli očekivati da napravi kompromis oko Riječi Božje? Ne, nikako. To nije u njima.

Rekao je: „Ali ti si slabić. Potječeš iz siromašne obitelji. Pa, znaš što, oni bi mogli...“

„Bez obzira što oni učinili.“

„Pa, vozit ćete iz zemlje u zemlju u zrakoplovu. Učinit će sve (Razumijete li?) ako ćeš - ti samo...“

„Ne, ne. Reći ću samo ono što mi Bog stavi u usta.“

101 Bog je zaobišao svu onu hrpu (Da, sigurno, njegovo je istinsko stajalište to učinilo.), zaobišao je četiri stotine i njemu dao TAKO KAŽE GOSPOD.

Jesu li oni To onda vjerovali? Ne, nikako. Rekli su: „To nije TAKO KAŽE GOSPOD; naše sjemenište ne poučava takve stvari. Pa, evo našeg biskupa koji je rekao riječ; napisao je obred. Svi smo se okupili, osnovali

To je ono što mi danas trebamo, brate. Danas trebamo ljude poput Davida, ne sveučilišna iskustva.

96 Mali Mihej, mali Mihej, sin Jimlin, jadan, odbačen, izopćen iz svih dominacija zbog svog vjernog zauzimanja za Boga. Ali je jednom dolje došao Božji čovjek po imenu Jošafat i rekao je tamo unutra: „Želim znati istinsku Riječ Božju.“

Šaul je rekao: „Imam četiristo najboljih ikada.“ Rekao je: „Svi imaju svoje akademske stupnjeve, svi su obrazovani ovdje na fakultetu.“ Rekao je: „Pa, oni su najbolji propovjednici koje si ikada čuo.“ Rekao je: „Iznijeti ću ih pravo vani i upitat ćemo Gospoda za tebe.“

Ali je onda on izišao ondje te je pogledao uokolo, Jošafat je rekao: „Da, čujem da ovaj govori ovo i čujem da to govori onaj, “ ali je rekao, „imaš li još kojega? Zar nemaš još kojega?“

97 Bog je imao dovesti poruku do tog vjernog srca. Samo je jedan od njih stajao ondje, ali Bog ima čovjeka za tog jednoga. Amen. Ako postoji samo jedno istinsko srce, Bog negdje ima čovjeka za njega. Jošafat je bio pravi čovjek, kralj koji se bojao Boga i bio je dovoljno razborit da zna da su njihove poruke bile krive. Znao je da je to bilo suprotno Riječi. Amen. (O, brate Neville.) Jošafat je to znao.

Rekao je: „Pa, pogledao sam cijeli zapis, dijagram ovdje na ovom seminaru. Imam ih sve ovdje vani.“ Rekao je: „Pa, pogledaj, ovaj ima... Pa, pogledaj titule koje ima. Pogledaj ovoga ovdje,“ kaže, „pogledaj - pogledaj titule koje ima. Pogledaj Sidkiju ovdje, on je poglavar sve toga. Pa, on je nadglednik, on je nad svima nama. Sigurno ćeš vjerovati njegovoj riječi.“

Jošafat je rekao: „Da,“ rekao je, „ja - ja - ja...“

98 „Da, pa, pogledaj, pogledaj, svi ostali se slažu s njim. Svi su oni jedna velika cjelina. I ne možeš reći da nisu Hebreji. Ne možeš reći da nisu proroci; evo titula koje dokazuju da jesu.“

Jošafat je rekao: „Da, ja - ja - ja znam, Ahabe.“ Rekao je: „To - to je u redu, ali...“

Rekao je: „Što ti... Kako ćeš me pitati za još njih? Ondje je cijeli moj fakultet. Eno svake organizacije zajedno.“

„Ali nemaš li jednoga koji ne pripada toj skupini? Zar nema jednoga negdje?“

„Pa, što bi on bio? Bio bi neobrazovani nepismenjak. Pa, što bi htio s takvim čovjekom?“

„Ali - ali samo te pitam. Zar nemaš jednoga negdje?“

Ali mi smo... Želimo svoje intelektualne pastore. Većina ljudi želi pastora koji šapuće, nekoga tko će reći: „Da, dragi.“

Bog želi gromove. Sigurno. Tapšati ih po ramenu, a oni s kratkom kosom i šminkom i svime drugime, te nose odjeću u koju kao da su uliveni i sve tako, i ne kaže niti riječ o tome...

Jedan me veliki čovjek pozvao u svoj ured ovdje (ili ne svoj ured), njegov ured na terenu, ovdje mali - nedavno, rekao je: „Želim položiti ruke na tebe da prestaneš s time.“

Rekao sam: „Nemoj to činiti. Nemoj to činiti. Ne, nikako.“

Kada to zaustaviš, zaustaviš poruku. Kada to učiniš, zaustaviš Boga. Sigurno. Ne želimo ništa od toga.

74 Je li Bogu ikada bilo žao Mojsija sa svim njegovim slabostima, rekao je: „Jadni mali Mojsije, neko - zaista ti se nešto dogodilo, otpao si od svoje titule. O! Ovdje, da, si bio veliki čovjek, intelektualac i ništa te nije moglo zaustaviti. Brate, imao si sve svoje doktorate i doktorate prava i svega drugog, a evo te sada, došao si ispovijedajući da si ništa, ne možeš učiniti ništa. Jednostavno si - si toliko slab.“ Ne. Bog se nije sažalijevao nad njim. Bog se nikada nije sažalio nad njim. Bog ga je tada izliječio od svih tih stvari. Nije se sažalijevao nad njim.

Ali nalazimo, ako to zapisujete, Izlazak 4,14: „Razljuti se Jahve na njega.“ Bog se nije sažalijevao nad njim jer je bio slab.

75 Kažete: „O Gospode, jednostavno se osjećam tako loše. Ne vjerujem da bih to mogao učiniti.“ Bog se ne sažalijeva nad vama: želi vas malo natjerati. Vidite li, vidite? Sigurno. Bog se ne sažalijeva nad vama, On - On postane ljut na vas. Tada samo počinjete prelaziti u stanje u kojem vas može upotrijebiti. Da.

Mojsije se liječio, Bog ga je mogao upotrijebiti. Imao je lijek, tada je bio daleko od ljudskih sposobnosti. Onda nije imao ništa na što bi se mogao osloniti jer je onda bio spreman za službu.

76 Bog je rekao: „Četrdeset sam godina imao tebe i Siporu da se svađate i nedolično ponašate ovdje vani u ovoj pustinji, možeš li saznati da postoji ljudska slabost ili ne, dok ti stojiš ondje gore kao veliki knez: 'Pozdrav, doktore Mojsije. Dobro jutro, propovjedniče, gospodine. Sigurno. Mojsije, ti si dolazeći knez. Svi... Svi mislimo na tebe.' Sada si ovdje vani u pustinji s hrpom ovaca i ženom nagle naravi.“ Razumijete li? To ga je sredilo. Sigurno. Mojsije u strašnom stanju i On je rekao: „Sada te mogu upotrijebiti, kada shvatiš da si ništa. Sada dođi ovdje gore pokraj ovog gorućeg grma, želim te poslati dolje preko.“ O!

Bože, daj nam još njih nekoliko takvih, daj nam još slabasnih. To je

ono što mi trebamo: neke slabašne. Sigurno.

77 Bio je to Jakov. Znae, Jakov je nekoć mislio da je velik momak, znate, mogao je samo varati i proći bez posljedica za bilo što. Otišao je i stavio je neke štapove od topola na mjesto gdje su bile ovce i stoka njegovog tasta kada su bile skotne te ih je pretvorio u šarene ovce i tako dalje na taj način kada su išle piti kod vode. I sljedeća stvar koja se dogodila: Jakob je postao veliki čovjek. Sigurno. Bio je... „Zaista mu je ime bilo Jakov, sigurno,” Ezav je rekao, „bio je itekakav varalica.” Tako da je bio prevarant. Dobro mu je išlo, dobivao je, imao je velika krda i žene i ovce i stoku i volove i - i sve, imao je sve.

78 Ali jedne noći (O!), kada je jednom došao do malog potoka imao je preći prijeko; došao je na mjesto na kojem ga je Anđeo uhvatio. Brate, stari se Jakov držao cijelu noć. Zaista se držao dugo vremena. Ali kada se predao, kada je postao slab i kada se više nije mogao držati...

O Bože, neka crkva postane takva, postane - da crkva dođe do mjesta na kojem se više ne može držati svojim prirodnim sposobnostima, već da se mora predati Bogu... Neka se metodisti posrame što su metodisti. Neka se baptisti i neka se pentekostalci posrame sami sebe i neka se prestanu držati i neka se predaju Duhu.

Tada je Jakov postao Božjim knezom. Biblija kaže da je postao knezom i ime mu je bilo promijenjeno. Razumijete li? I - i zapamtite, na ovoj je strani bio veliki snažan čovjek, intelektualno moćan, ali je na drugoj strani bio šepajuć knez, slab i iscrpljen, ali je pred Bogom imao silu.

79 Da, možete... Vaša je organizacija možda potpuno slomljena na komadiće. Vaš ugled u susjedstvu, od tada ste možda staromodna vrana u susjedstvu. To je možda točno. Ali kažem vam: imate silu s Bogom. Ja bih radije takav bio. Biram taj put u bilo koje vrijeme.

Učenici su se vratili i radovali jer su bili sretni što su bili smatrani dostojnima podnositi sramotu svrhe i Isusa. Sigurno. Zvat će vas svetim valjaćima.

80 Jednom iziđite iz tog mjesta, neka se slomi. Oslobodite se svog: „Pa, kaže, ja sam metodist,” ili, „prezbiterijanac,” ili, „ja sam Skupštine.” „Ja sam jedinovac, jednako sam dobar koliko i ti.” U redu. Samo iziđite iz toga jednom, slomite se. Uzmite sve...

Dopustite Anđelu da vas jednom uhvati, Anđeo Gospodnji koji će vam donijeti Istinu Poruke. Dopustite Mu da vas jednom uhvati, odmah ćete se poniziti prema krštenju u Isusovo Ime, odmah ćete se poniziti prema svemu ostalome. Da, hoćete. Sigurno ćete to učiniti. Da, jednostavno ćete zaboraviti sve ove intelektualce.

je ono što mi trebamo. „Gdje ti je, grobe, pobjeda?”

Grob je rekao: „Strulit ću te, Pavle.”

On je rekao: „Ali, hvala Bogu, već imam pobjedu po Gospodinu našem, Isusu Kristu!”

93 Kada je bio slab, njegova - njegova crkvena, njegova... Svi su njegovi obredi nestali od njega. Svi su mu dokumenti zaređenja oduzeti. Više nije pripadao Skupštinama ili bilo kojoj od njih. Vidite, više nije pripadao nijednoj od njih. Toliko je govorio protiv njih da su oni biskupi bili... Rekli su: „Misliš li mi reći da čovjek dvadeset godina leži ondje gore u rimskom zatvoru i može nam reći da ne dopustimo svojim ženama da propovijedaju? Huh. Nemoj nam to govoriti.” Rekli su: „Mi znamo bolje. Tko je taj tip uopće, govori nam da radimo ovo, ono ili nešto drugo?” Rekli su: „Mi znamo što činimo.”

„Da,” Pavao je rekao, „baš među vama ustaju ljudi koji će uskoro formirati organizaciju, ustat će i odvući tako od vjere, neće imati Duha Božjega.” Rekao je: „Od nas su već izišli jer nisu bili od nas.”

94 I što se dogodilo? Došli su pravo u Katoličku crkvu, iz Katoličke u Luteransku i tako dalje do posljednje, Skupštine Božje, ista stvar, čineći istu stvar. Cijelim putem ista stvar.

Ali, o, muškarcu ili ženi koja je dovoljno slaba, koja shvaća svoju slabost, koja će dopustiti da je Bog upotrijebi. (Jednostavno ću nastaviti govoriti, pretpostavljam da predugo govorim.)

95 Dakle, što je to bio? Dakle, on je bio... David je bio najnepismeniji u toj hrpi. Nije imao nikakvu izobrazbu o ratovanju, nije znao ništa o tome. Tako da nije imao nimalo izobrazbe za ovu bitku koja mu se spremala, ali je prepoznao da postoji Bog. I uzeo je najslabiju stvar; oni su imali koplja, bojne opreme, lukove i sve drugo, a David je imao malu pračku s kamenom u njoj. Ali, vidite, znao je u što se može pouzdati. Priznao je svoju slabost, ali njegova vjera u Boga.

Rekao je: „Ne želim nikakav štit preko sebe da ništa ne oponašam. Ne želim otići ondje gore, reći: 'Dakle, hoćete li vi braćo surađivati sa mnom? Pripadam Skupštinama; pripadam Prezbiterijanskoj; ja sam metodist; ja sam baptist; hoćete li vi braćo surađivati sa mnom?' Ne želimo ništa od toga. 'Evo, pokazat ću vam u svom džepu, imam svoj akademski stupanj. Upravo sam dobio diplomu. Ja sam iz Sveučilišta Tog i tog; ondje sam školovan. Imam ovo. O, mogu govoriti. Ja sam ovo, ono.'” Nije želio ništa od toga.

Sve što je htio, rekao je: „Imam povjerenja u Boga i krećem.” To je to. I div je pao. To je točno.

90 Jakov... David, oni su se morali razotkriti. On je bio najmanji u cijelom mnoštvu. Razmislite, možda deset tisuća ili stotinu tisuća vojnika na brežuljku, svaki od njih izvježban, svaki od njih s doktoratom, svaki od njih s kopljima; bili su vojnici.

Svaki je od njih bio vodnik Taj i taj, vojnik Taj i taj (čak i do vojnika bez činova), general Taj i taj, poručnik Taj i taj. „Veliki general Šaul s četiri zvjezdice, biskup, da, Vaše Gospodstvo, Gospodine.” Svaki od njih koji je ondje stajao, uvježbani ljudi.

A neprijatelj je stajao na brežuljku, rekao je: „Vi, hrpa kukavica.”

91 I odozgor u tabor je došao mali, malecni rumeni momak pognutih ramena (O, Bože.), na leđima mu je bila mala pračka, s pitom od groždica za njegovog brata u njegovoj ruci. I taj je div izišao i povikao jednom previše, rekao je: „Mislite li mi reći da ćete vi hrpa uvježbanih naučnika ovdje stajati ondje i dopustiti da taj neobrezani Filistejac izaziva Riječ živoga Boga?” Amen. Rekao je: “Zar ga se bojite?”

Šaul je rekao: „Ako želiš ići, dođi ovdje. Poslat ću te u školu, dakle, na dvadeset godina i nabaviti ti doktorat. Reći ću ti što ću učiniti, samo ću ti dati svoj akademski stupanj.”

Rekao je: „Skinu tu stvar.” O! „Ne želim imati nikakve veze s tim.” Želio se pouzdati u Boga. Rekao je: „Znam što je Bog učinio za mene s ovim i spreman sam Mu vjerovati s tim suočen s bilo čime.” Amen. To je iskustvo kršćanina.

92 Čak je i Saul, kada se morao riješiti svoje bojne opreme, skinuo svoju crkvenu bojnu opremu; učinio je ono što je učinio David. Ali kada je Saul došao na kraj puta, rekao je: “Dobar sam boj vojevao.” To je bio posljednji neprijatelj kojeg je imao pobijediti. „Dobar sam boj vojevao, utrku dovršio, vjeru sačuvao. Stoga mi je pripravljen vijenac kojim će mi u onaj dan uzvratiti Gospodin, pravedan sudac.” Rekao je: „Ne samo meni, nego svima koji s ljubavlju žude za Njegovim dolaskom.”

O, smrt je rekla: „Ali ću te ja srediti za par minuta.” I grob je rekao: „Ja ću te tamo vani preoblikovati.”

Rekao je: “Gdje je, o, smrti, žalac tvoj? Gdje ti je, grobe, pobjeda? Znam da ležim ovdje u ovoj rimskoj tamnici, okovan oko svojih zglobova i ruku, i imam trideset i devet ožiljaka na svojim leđima. Ovdje sam sa suzama spaljenim očima toliko da više ne mogu vidjeti. Ne mogu vidjeti prirodnim okom, ali mogu vidjeti pripravljen vijenac pravednosti s one strane. Gležnjevi su mi istrošeni. Toliko sam propao od starog pljesnivog kruha kojeg su ovdje ubacili i štakori trče po meni i pauci i stvari, da sam slab.” Ali je mogao stati u lice smrti i reći: “Gdje ti je žalac? Gdje ti je, grobe, pobjeda?” S lancima koji se na njegovim rukama tresu. Haleluja. To

81 Prije nekoliko dana, jedan od najmilijih prijatelja koje imam, divna osoba mi je rekla napuštajući sobu nakon što sam bio na intervjuu, napustio sam sobu, rekla je: “Brate Branhame...” A ta je osoba bila jedan od mojih financijskih pokrovitelja na sastanku ondje. Došlo je do mjesta da nisam znao kako ću uspjeti pokrenuti stvar, jednostavno sam se uzdao u Gospoda, ta bi osoba to poništila, da, jednostavno divna osoba. I ta je osoba putovala i došla iz jednog velikog grada ovdje prije nekoliko večeri te je stajala u sobi i odlazeći mi je rekla, rekla je: „Brate Branhame,” rekla je, „samo želim reći jednu stvar.” Rekla je: “Ne postoji niti jedna osoba za koju znam, a da te ne voli.”

Rekao sam: „Toliko sam sretan radi toga.”

Rekla je: „Brate Branhame, samo je jedna stvar, jedna pogrešna stvar.”

Rekao sam: “Koja je to, sestro?”

Rekla je: „Pa, ta je jedna stvar ovo, brate Branhame, da kad bi ti samo napravio kompromis oko malo te doktrine koju imaš,” rekla je, “svaka bi te organizacija primila.”

I upravo sam tada vidio, pomislio sam... Rekao sam: “Koje doktrine, sestro?”

I rekla je: “O, to krštenje u Isusovo Ime.”

„O?” Rekao sam: „Ali, sestro, ne možeš očekivati da napravim kompromis oko Riječi Božje te da i dalje budem Božji sluga.”

82 I rekla je: „Pa, evo, ja ovdje predstavljam nekoliko propovjednika iz ovog velikog grada.” Rekla je: „Ako im kažeš da ti je Anđeo Gospodnji, koji ti daje te vizije, rekao da krstiš u Isusovo Ime, oni su to spremni prihvatiti.”

„Pa,” rekao sam, „njihovo je iskustvo slabije od splachine.” Rekao sam: „Nije me briga što bi ikoji anđeo rekao; ako to nije u skladu s Riječi, ja tome ne vjerujem.” Rekao sam: „Kad bi mi taj anđeo rekao nešto drukčije od toga, ne bih vjerovao anđelu.” Točno. Božja je Riječ prva, iznad svih anđela i svega drugog. Istinski Anđeo... Rekao sam: „Da mi on to nije rekao, ne bih ga slušao.” Da.

Ta gospođa nije znala što učiniti. Rekla je: “Nikada nisam čula takvo nešto. Nikada nisam znala za to.” Vidite, evo vam. Stoga sam toj malojoj gospođi dao neke citate Pisma. A ona je rekla: „Idem pravo ravno kući i proučit ću Novi Zavjet. Nikada ga nisam proučila.” Razumijete li? Evo vam. O! O! To je gdje dođete. O!

Prestanite se pokušavati držati. Oslobodite se. To je ono što želite učiniti: osloboditi se. Kada se Jakov oslobodio, bio je u redu, postao je

knez i imao je silu s Bogom.

83 Mali je David s Šaulovim crkvenim sakoom bio taj koji je izišao da - da - da se bori protiv Golijata. I kada je David krenuo ondje vani da se bori protiv Golijata sa svom tom velikom bojnom opremom, pogledao je uokolo i pogledao je unatrag, izgledao je poput ostalih pa je rekao: „Ovdje nešto nije u redu.”

Dokle god ste poput svijeta i činite kompromis sa svijetom i činite istu stvar koju svijet čini, nešto nije u redu.

David je rekao: „Ovo izgleda tako čvrsto. Imam titulu doktora, imam doktorat. Vidite, pripadam velikoj organizaciji, kako bih se ikada mogao ći boriti sa svim ovim stvarima? Ne znam ništa o tome. Ne znam ništa o tome.” David je rekao: „Skini te stvari s mene.” Tako je. „Ako ću se boriti za Boga, ne želim izgledati poput ove hrpe kukavica koji ovdje stoje posve naoružani i probodeni. Ne mogu držati sastanak...”

84 Mnogo je sastanaka, mnogo ljudi, mnogo propovjednika koji mi dođu i priznaju da vjeruju da je ispravno krstiti se u Ime Isusa Krista, ali kažu: „Naše bi nas organizacije izbacile.” Ti jadniče, skini Šaulovu bojnu opremu.

Daj mi silu i snagu Duha Svetoga. Bože, pošalji me s praćkom bez obzira što ona bila (koliko mala), potuci neprijatelja. To je istina. Pošalji me, ali mi nemoj dopustiti da se odjenem poput ostalih s doktoratom prava, doktoratom znanosti, doktori i sve takve stvari.

85 David je rekao: „Ta mi se stvar ne čini ispravna.” Rekao je: „Ne znam ništa o tome.” Rekao je: „Jedina stvar koju znam, koju imam - da ja... Natrag nakraj pustinje sam čuvao ovce svoga oca.” I rekao je: „Lav je ušao i zgrabio malo janje i istrčao s njim i znao sam da je to bilo janje moga oca i, o, ja - ja sam... Nisam imao opremu, već sam jednostavno uzeo praćku i otišao za njim.” Rekao je: „Ubio sam ga i donio janje natrag.” O! Oni su ondje stajali s kopljem u svojoj ruci, nisu to mogli učiniti.

U tome je problem danas. Bog ima mnogo ovaca koje su zalutale, organizacije i stvari su ih ukrale, iznijele su ih u psihologiju. Bože, daj nam Davide s Riječi Božjom i silom Božjom da ju usmjeri kada odemo ususret tim intelektualnim divovima (Točno.) sa svim doktoratima, doktoratima prava, Q.U.S.T.-evima ili što god to bilo. Daj mi Riječ Božju i Silu Duha Svetog i, kažem vam, možemo ubiti svakog diva na terenu. Točno. Trebamo ljude koji mogu...

86 Pa, David je bio najjadniji na terenu za borbu protiv diva. On... Pa, bio je samo dječak. I Biblija je rekla da je bio rumen, mali stari žgoljavi momak, vjerojatno je imao pognuta ramena, komad ovčje kože omotan oko njega. Nije imao niti jedan od ovih velikih intelektualnih stupnjeva i

dobru izobrazbu. Nije znao ništa o maču. Nije znao ništa o svoj toj izobrazbi koju je Šaul...

Šaul je bio najbolji kojeg su mogli imati, biskup Šaul. Sigurno, bio je glavom i ramenima iznad ostatka vojske. Pa, bio je - bio je taj koji je trebao otići i boriti se protiv njega, ali je bio preplašen.

87 A danas znamo da nam je potrebno probuđenje. Znamo da nam je potrebno pokretanje među ljudima. Za to neće biti potreban doktor teologije. Bit će biti potrebni slabići (Haleluja.) koji će uzeti Riječ Božju u sili Kristovog uskrsnuća i ubiti tu stvar. To će Krista dovesti zemlji u - omogućiti im da vide da On još uvijek može otvoriti oči slijepih, iscijeliti bolesne, podići mrtve i da je On Bog, Pobjednik. Amen. Potreban nam je David, neobrazovan na teološkim fakultetima, potreban nam je čovjek koji ne zna ništa o tome, neki mali dječak s plugom ili nečime, neki mali tip sa svojim pognutim ramenima, neprivlačna izgleda, koji će doći putem sa silom Božjom.

88 Majka je umirala. Rekla je: „Billy, imala sam pouzdanja u tebe i vjerovala sam ti. Bio si moja duhovna snaga, vodio si me k Bogu.”

Rekao sam: „Mama, kada sam bio dječak...” Naša je pozadina, naravno, irska, pomalo nagingemo malo katoličanstvu. Rekao sam: „Crkva je rekla da - da oni - da su oni tijelo ljudi, da oni imaju sve, sve što oni čine je u redu. Ja to nisam mogao vjerovati jer su luterani rekli: 'Mi smo tijelo ljudi, mi imamo sve.' Baptisti su rekli: 'Mi smo tijelo, mi imamo sve.' Previše ih je, postoji oko devetsto različitih organizacija.” Rekao sam: „Mama, nisam mogao imati nimalo povjerenja u to. Koja je od njih u pravu?”

89 Saznao sam, a ovo kažem ponizno i u blagosti, ali vjerujem da nijedna od njih nije u pravu. To je točno. Vratim se u Riječ Božju, vidio sam što je Ona učinila tamo natrag. (I onda, Bože, neka bi se svi vratili tamo natrag.) I sa slabošću ne imanja podrške organizacije, bez podrške denominacija, bez podrške crkvene strukture, već u jednostavnosti i sili Duha Svetoga koji se spustio na Pedesetnici, s istom porukom koju je na dan Pedesetnice imao Petar: “Pokajte se i neka se svaki od vas krsti u ime Isusa Krista za oprostjenje svojih grijeha...”

Nećete biti ujarmljeni poput hrpe ovih teologa s okrenutim ovratnikom i diplomama, već ćeš, brate, imati nešto u svojoj ruci. I dok Duh Sveti ulazi u tu Riječ, pobjeđivat će i vraćati te izgubljene ovce koje su odlutale. Amen. Ispovijedati naše slabosti. Riješite se svog doktorata teologije. Riješite se svog sveznajućeg stava, svoje članarine. Razotkrijte se pred Bogom, duhovno govoreći, i smatrajte se nedostojnima. Tada vas Bog može početi upotrebljavati. Samo to nemojte reći iz usta, izvedite to iz svog srca.